

ออกแบบนิตยสารชื่อ “MUAYTHAI” สำหรับกลุ่มผู้ฝึกฝนมวยไทย
“MUAYTHAI” MAGAZINE DESIGN FOR MUAY THAI TRAINING

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 86816
วัน,เดือน,ปี 16 ส.ค. 2552

b.....
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชานิติศาสตร์ ภาควิชานิติศาสตร์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2546

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

ออกแบบนิตยสารชื่อ "MUAY THAI" สำหรับกลุ่มผู้ฝึกฝนมวยไทย
"MUAY THAI" MAGAZINE DESIGN FOR MUAY THAI TRAINING

นางสาวสุกัลยา ปะกัง
Miss SUKANLAYA PAKANG

ภาควิชาศิลปะ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาศิลปะ

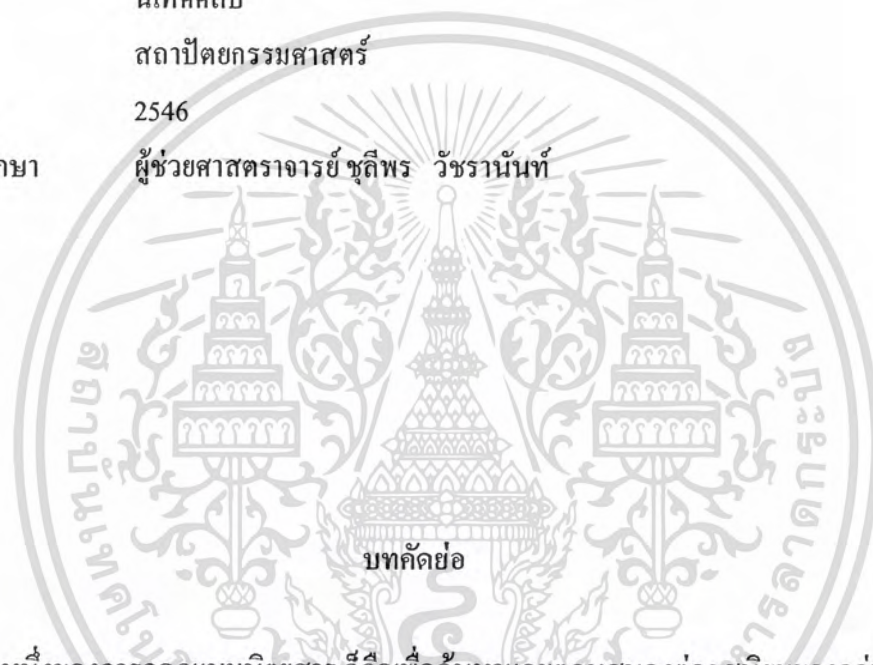
อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....วันที่ 30 ธ.ค. 47
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุสิทธิ์ วัชรานันท์)

หัวหน้าภาควิชา.....วันที่ 9. 12. 47
(อาจารย์วิศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อโครงการ (ภาษาไทย) ออกแบบนิตยสารชื่อ “MUAY THAI” สำหรับกลุ่มผู้ฝึกฝนมวยไทย
(ภาษาอังกฤษ) “MUAY THAI” MAGAZINE DESIGN FOR MUAY THAI
TRAINING

ชื่อ นางสาวสุกัลยา ปะกัง
สาขาวิชา นิเทศศิลป์
ภาควิชา นิเทศศิลป์
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2546
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชูสิทธิ์ วัชรานันท์

หลักหนึ่งของการออกแบบนิตยสาร ก็คือเพื่อค้นหาและตอบสนองต่อรสนิยมของกลุ่มเป้าหมาย
ด้วยจะสามารถสื่อไปถึงมือของกลุ่มเป้าหมายให้เลือกหยิบ ไมเช่นนั้นแล้วนิตยสารก็จะไม่สามารถสื่อ
สารได้ แม้เนื้อหาของสารจะเป็นสารที่สื่อตรงกลุ่มจริง แต่ถ้าหากการออกแบบ ไม่สอดคล้องกับรสนิยม
ของกลุ่มเป้าหมาย ก็จะล้มเหลวสื่อสารได้ไม่สำเร็จ และสำหรับนิตยสาร ‘MUAY THAI’ ซึ่งเป็น
นิตยสารสำหรับกลุ่มเป้าหมายสำหรับผู้สนใจฝึกฝนมวยไทยที่เลือกเป็น โจทย์นี้ก็เช่นเดียวกัน งานที่
สำคัญในการออกแบบ คือการค้นหา Life StyleและDesign ที่เหมาะสม กับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นชายส่วน
ใหญ่ ฝึกฝนมวยไทยในแง่กีฬาตามค่ายมวยไทยอินเตอร์ ชอบต่อสู้และประลองฝีมือ ฯลฯ และไม่ลืมจุด
ประสงค์รองของนิตยสาร ‘MUAY THAI’ นี้คือการโฆษณาประชาสัมพันธ์สินค้าและบริการเกี่ยวกับ
อุปกรณ์ประกอบการฝึกมวยไทยต่าง ๆ กับกลุ่มเป้าหมายอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณโชคชะตาที่ได้เกิดมาเป็นลูกคุณพ่ออดีตนักมวยและครูมวย ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลมวยไทย
สำคัญ และช่วยเหลือในการค้นหา และติดต่อเครือข่ายข้อมูล จากแหล่งอื่น ๆ ที่พอรู้จักแต่ข้าพเจ้าไม่รู้จัก
ตลอดจนคำแนะนำต่าง ๆ

ขอบคุณพี่น้องนักมวยไทยทุกท่าน ที่ช่วยเหลือเป็นทั้งข้อมูล และเป็นกำลังใจให้ต่อสู้ ด้วยตั้งใจ
และกำลัง ในยามที่ท้อแท้หมดหวัง

ขอบคุณท่านอาจารย์ที่ปรึกษา และคณะกรรมการศิลปนิพนธ์ ที่ให้โอกาส แม้ทักษะความ
สามารถของข้าพเจ้าไม่แข็งแรงเหมือนคนอื่น ๆ

สุกัลยา ปะกิ้ง
มีนาคม 2547

คำนำ

หนังสือเล่มนี้คือหลักฐานคู่มือกระบวนการการทำงานของ เกี่ยวกับการออกแบบนิตยสาร 'MUAY THAI' ซึ่งเป็นนิตยสารสำหรับกลุ่มเป้าหมายสำหรับผู้สนใจฝึกฝนมวยไทย

เนื้อหาภายในประกอบด้วย ที่มาและความสำคัญของโครงการ จุดประสงค์ ขอบเขตของโครงการ ข้อมูลที่ได้ทำการค้นคว้ามา รวมทั้งกระบวนการคิด และผลงานการออกแบบ ทั้งหมดของนิตยสาร 'MUAY THAI'

ผู้จัดทำหวังว่าศิลปินพันธ์ฉบับนี้อาจจะมีประโยชน์บ้างต่อผู้ที่ต้องการค้นคว้าข้อมูล เกี่ยวกับมวยไทยและการออกแบบนิตยสารมวยไทย มีผิดพลาดประการใด ผู้จัดทำขอรับผิดขอด้วยการขออภัยไว้ ณ ที่นี้แต่เพียงผู้เดียว

สุกัลยา ปะกัง

มีนาคม 2547

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
คำนำ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญภาพประกอบ.....	จ
บทที่	
1 บทนำ.....	1.
1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ.....	1.
1.2 จุดประสงค์.....	2.
1.3 ขอบเขตของโครงการ.....	2.
2 การรวบรวมข้อมูล.....	3.
2.1 ข้อมูลประวัติและประเภทของนิตยสาร.....	3.
2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับมวยไทย.....	21.
2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมาย.....	33.
3 การวิเคราะห์และสรุปข้อมูล.....	34.
3.1 การวางแผนทางนิตยสาร.....	37.
3.2 Character ของนิตยสาร.....	37.
3.3 คอลัมน์เนื้อหา.....	38.
4 ขั้นตอนการทำงาน.....	39.
4.1 หัวนิตยสาร.....	39.
4.2 หัวคอลัมน์.....	40.
4.3 ผลงานสำเร็จ.....	42.
บทสรุป.....	46.
บรรณานุกรม.....	47.
ประวัติผู้เขียน.....	48.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่

1. ภาพประกอบมวยไทยโบราณ ที่มีมาให้พบเห็นได้บ้างจากแสดมปี.....	21.
2. ภาพบรรยากาศเวทีลุมพินี สนามมวยที่ได้รับความนิยมในปัจจุบัน.....	29.
3. ภาพบริเวณด้านหน้าสนามมวยราชดำเนิน.....	30.
4. ภาพบรรยากาศที่สนุกสนานของผู้ฝึกของค่ายแฟร์เท็ก.....	33.
5. ภาพบรรยากาศในโรงยิมฝึกของค่าย ส. วรพิน.....	35.
6. ภาพตัวอย่างการออกแบบหัวหนังสือ.....	39.
7. ภาพตัวอย่างการออกแบบหัวคอลัมน์.....	40.
8. ภาพตัวอย่างการออกแบบเลขหน้า.....	41.
9. ภาพหน้าปกนิตยสาร.....	42.
10. ภาพปกใน คู่กับ หน้าContentsและEditor.....	42.
11. ภาพคู่หน้าของคอลัมน์ What's New.....	43.
12. ภาพคู่หน้าของคอลัมน์ Quality Camp.....	43.
13. ภาพคู่หน้าของคอลัมน์ New Product คู่กับหน้าโฆษณา.....	44.
14. ภาพคู่หน้าของคอลัมน์ Special.....	44.
15. ภาพคู่หน้าของคอลัมน์ Trainer Clinic กับ Comic.....	45.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของโครงการ

ศิลปะการต่อสู้มวยไทย ที่ปัจจุบันเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศอเมริกาและแคนาดา มีกระแสที่เฟื่องฟูที่ผู้ชื่นชอบจะลงทุนไปฝึกฝนตามค่ายมวยไทย ต่างๆ ในประเทศนั้นๆ เพิ่มขึ้นตามอุปสงค์ ซึ่งลักษณะการฝึกและมาตรฐานของวัสดุอุปกรณ์ก็จะมีคุณภาพสูง (ต่างกับค่ายมวยไทยบ้านนักมวยไปชกที่มีอยู่พื้นเมืองทั่วไปในเมืองไทยที่อุปกรณ์และความสะดวกสบายต่ำกว่ามาก) และ 10 ปีที่ผ่านมา มีผู้ลงทุนเปิดค่ายฝึกมวยไทยที่มีมาตรฐานทัดเทียมกับค่ายมวยไทยที่เปิดอยู่ในต่างประเทศขึ้นในประเทศไทย สำหรับกลุ่มเป้าหมายคนไทยที่สนใจฝึกมวยไทย ที่มีกำลังซื้อสูงและต้องการความสะดวกสบายในการฝึก

นิตยสารมวยไทยที่มีขายอยู่ในท้องตลาดปัจจุบันมีเฉพาะสำหรับกลุ่มเป้าหมายผู้มวยที่เป็นชาวบ้านและผู้เล่นพนันมวยเท่านั้น แต่นิตยสารมวยไทยสำหรับกลุ่มผู้สนใจฝึกมวยไทยชาวไทยที่มีกำลังซื้อสูงซึ่งเป็นกลุ่มกำลังโตขึ้นเรื่อยๆ นี้ยังไม่มีอยู่ในท้องตลาด จึงเกิดแนวความคิดที่จะผลิตนิตยสารมวยไทยเพื่อตอบสนองกับกลุ่มเป้าหมายกลุ่มนี้ โดยเนื้อหาจะเป็นเรื่องราวมวยไทยที่อยู่ในความสนใจของกลุ่มเป้าหมายกลุ่มนี้ อันจะมุ่งเน้นไปเกี่ยวข้องกับมวยไทยในแง่การฝึกฝน

จุดประสงค์ของโครงการ

- ศึกษาการผลิตและออกแบบนิตยสาร
- ศึกษาพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมายของนิตยสาร เพื่อสัมพันธ์กับการออกแบบ
- ศึกษาการออกแบบและการนำไปใช้ของ Typography เพื่อส่งเสริมบุคลิกแก่นิตยสาร
- ศึกษาหาแนวทางการสร้างบุคลิกให้แก่นิตยสารอย่างเหมาะสมกับเนื้อหา และตรงใจกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายนิตยสาร เป็นผู้สนใจฝึกฝนมวยไทยในแง่กีฬา ทั้งที่สนใจจะฝึกและฝึกอยู่แล้วตามค่ายมวยระดับภูมิภาค เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 18 – 30 ปี มี medium - well education มีกำลังซื้อสูง รายได้มากกว่า 15,000 บาทต่อเดือน

ขอบเขตของโครงการ

หนังสือนิตยสารชื่อ “MUAY THAI” ขนาด 8x10.5 นิ้ว รวมปกจำนวน 20 หน้า

แผนขั้นตอนการดำเนินงาน

- เสนอโครงการ โดยอธิบายประเด็นในการศึกษา และแจกแจงโครงสร้างของโครงการ
- เสนอข้อมูลในการค้นคว้าที่เกี่ยวข้องทั้งหมด อัน ได้แก่ ข้อมูลการผลิตนิตยสาร ข้อมูลเกี่ยวกับมวยไทย ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งแสดงการวิเคราะห์และข้อสรุปเบื้องต้น
- เสนอแนวทางในการแปล Message เป็น Visual โดยแนวทางบุคลิกนิตยสาร คำนึงถึงพื้นฐานข้อมูลพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมาย
- เสนอเสนอแบบร่าง และวิเคราะห์ความเหมาะสม
- เสนอการพัฒนาการออกแบบ
- ตรวจสอบเช็คงาน และพิจารณาการตอบสนองวัตถุประสงค์
- เสนองานสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลประวัติและประเภทของนิตยสาร ประวัติความเป็นมาของนิตยสาร โดยสังเขป

คำว่า magazine (นิตยสาร) มาจากภาษาฝรั่งเศสว่า magasin ซึ่งความหมายเริ่มต้นของ magazine ก็คือโรงพัสดุ (storehouse) นิตยสารระยะแรก ๆ ในอังกฤษและยุโรปเป็นที่รวมของภาพวาด ร้อยกรอง ร้อยแก้ว และการเขียนเรื่องเกี่ยวกับเรื่องหลายประเภท

นิตยสารหมายถึงสิ่งพิมพ์ที่เย็บเล่มและมีปก โดยมีกำหนดออกเป็นประจำ

แฟรงค์ ลูเทอร์ มอทท์ (Frank Luther Mott) ให้ความหมายของนิตยสารว่าเป็น “เอกสารที่เย็บเล่มออกเป็นประจำ และมีเนื้อหาหลากหลาย”

พจนานุกรมในสหรัฐอเมริกาให้ความหมายนิตยสารไว้ว่า “คือสิ่งพิมพ์ที่โดยปกติเป็นปกอ่อน และบางครั้งมีภาพ ออกเป็นประจำตามระยะเวลาที่กำหนดและมีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่อง, บทความ ฯลฯ โดยนักเขียนหลายคน และโดยปกติจะมีโฆษณาด้วย”

นิตยสาร (Magazine) คือสิ่งพิมพ์ที่ออกตามกำหนดฉบับหนึ่ง ๆ ประกอบด้วย เรื่องราว รูปภาพ ความเรียง และมักจะมีภาพประกอบด้วย ตั้งแต่ต้น ศตวรรษที่ 18 ก็ปรากฏมีสิ่งพิมพ์ลักษณะดังกล่าวอยู่แล้ว แต่เพิ่มจะในปี 1731 คำว่า Magazine ได้ถูกนำมาใช้ประกอบเป็นชื่อสิ่งพิมพ์ อย่างเช่น The Gentleman's โดย Edward Cave ซึ่งนิตยสารนี้ตั้งใจให้มีเนื้อหาแจ้งข่าวและเสนอความบันเทิงแก่ผู้อ่าน สิบปีต่อมา นิตยสารสองฉบับแรกของอเมริกันก็เกิดขึ้น ทั้งสองฉบับออกในฟิลาเดลเฟีย ชื่อของ Andrew Bradford ชื่อ The American Magazine และของประเทศอเมริกาในรูปของข่าวสารต่อชาวอังกฤษ การออกแบบปกนิตยสารมีลักษณะคล้ายคลึงกับหน้า Title Page ของหนังสือในสมัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศตวรรษที่ 18 ปกของ The American Magazine มีสารบัญชียุ่บนหน้าปก นี่เป็นตัวอย่างแรก ๆ ของนิตยสารสำหรับ The General Magazine ปรากฏมีภาพโฆษณาเรือเฟอร์รี่ข้ามฝั่งแม่น้ำ Potomac จาก Annapolis, รัฐ Maryland ไปยัง Williamsburg, รัฐ Virginia

นิตยสาร The General Magazine มีอายุ 6 เดือน ส่วน The American Magazine มีอายุอยู่เพียง 3 เดือน เหตุผลก็คือมียอดจำหน่ายต่ำ ค่าใช้จ่ายสูง ผู้อ่านน้อย และมีจำนวนไม่แน่นอน นิตยสารอเมริกันฉบับแรกที่พิสูจน์ให้เห็นถึงความสำเร็จของสิ่งพิมพ์ประเภทนิตยสารคือ The American Museum (1787-1792) ในอีก 40 ปีถัดมา, ในหน้าคำนำฉบับที่ 56 George Washington ได้พูดถึงความสำคัญของสิ่งพิมพ์ประเภทนิตยสารในรูปแบบของสื่อ เป็นการพูดถึงนิตยสารในฐานะ “สื่อ” แสดงวัฒนธรรมสามัญชน และเป็นสิ่งที่สะท้อนประวัติศาสตร์สังคมในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ ได้

ในระยะแรกของสิ่งพิมพ์ประเภทสารของอเมริกา ความคิดสร้างสรรค์มีข้อจำกัดด้วยเทคนิควิธีการ ไม่ว่าจะเป็น อักษรพิมพ์ การพิมพ์และกระดาษล้วนตั้งเข้ามาจากอังกฤษ โดยทั่วไป การพิมพ์และคุณภาพของการพิมพ์ภาพได้ผลไม่ดีนัก นิตยสาร The Royal American Magazine (1774-1775) เป็นสิ่งพิมพ์ฉบับแรกที่ใช้ภาพประกอบอย่างสม่ำเสมอ มีการใช้แม่พิมพ์โลหะ (engraving) ในการทำภาพเมื่อพิมพ์ลงในนิตยสาร ในฉบับที่ 15 มีภาพที่ใช้แม่พิมพ์โลหะของ Paul Revere ถึง 22 ภาพ ที่เป็นจุดเริ่มต้นของการตระหนักถึง “ภาพประกอบ” (Illustration) ในฐานะองค์ประกอบที่สำคัญของนิตยสาร

ในช่วงครึ่งแรกของ ศตวรรษที่ 19 นิตยสารที่เป็นตัวอย่างได้ดีของการใช้ภาพประกอบ คือ Graham's Magazine (1826-1858) และ Godey's Lady's Book (1836-1898) Graham's ใช้ภาพที่เพิ่มขึ้นเฉพาะแต่ละฉบับแทนที่จะใช้ภาพเก่าที่เข้ามาแล้วในฉบับเก่า ซึ่งเป็นวิธีการที่ปฏิบัติกันอยู่ทั่วไป ศิลปินที่สร้างภาพอาจได้ค่าตอบแทนมากกว่านักเขียนที่มีชื่อเสียงอย่าง Poe และ Longfellow ภาพที่ใช้ อย่างเช่นภาพเหมือน บุคคล ภาพทิวทัศน์ และภาพวาดแสดงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสมัยนั้น ๆ รูปช่วยผ่อนคลายความรู้สึกเบื่อหน่ายในการที่จะอ่านเนื้อความได้มาก หนังสือ Godey's Lady's Book ได้รับความสำเร็จอย่างสูง มียอดจำหน่าย 150,000 ฉบับ สิ่งที่ทำให้ได้รับความนิยมเช่นนั้นคือภาพที่ใช้ในฉบับหนึ่งซุกรูปแฟชั่นที่เป็นหน้าพบในเล่มจะเป็นภาพวาดคำทำเป็นสีด้วยการระบายด้วยมือ ซึ่งถูกให้ความสำคัญอย่างสูง

นี่เป็นการพัฒนาการที่ก้าวมาไกลอย่างยิ่งเมื่อนึกถึงการตัดลอกและทำหนังสือของพวกเขา Benedictines แต่ทว่าในช่วงนี้เองสิ่งที่เรียกว่า Legibility ไม่ได้ถูกสนใจมากนัก อักษรตัวเล็ก ๆ ถูกอัดแน่นการแบ่งคอลัมน์มีน้อยและยังพิมพ์เต็มหน้ากระดาษจนอึดอัด บางทีเริ่มเรื่องใหม่ต่อเนื่องกันจาก

บรรทัดสุดท้ายของเรื่องเก่า รายละเอียดเกี่ยวกับตัวอักษร แบบตัววิธีการใช้ ไม่สามารถแก้ปัญหาความน่าเบื่อในหน้าหนังสือได้ โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับเนื้อความ การโฆษณา มักใช้เนื้อที่ของปกในหรือเป็นการพิมพ์มาแทรกไว้ ซึ่งก็มักเป็นกระดาษที่แตกต่างหรือโคตออกจากลักษณะหนังสือโดยรวม

ในช่วงปี 1860 Harper's Weekly รายงานเรื่องสงครามกลางเมือง โดยใช้ภาพพิมพ์โลหะของ Thomas Nast และ Winslow Homer ศิลปินทั้งสองเป็นแบบอย่างให้กับช่างภาพบันทึกเหตุการณ์เชิงสารคดี (documentary photographer) ในเวลาต่อมาในขณะนั้นมีกล้องแล้วแต่ข้อจำกัดของการรับแสงของฟิล์ม ซึ่งต้องใช้เวลานานในการรับแสง ทำให้ไม่อาจใช้ได้กับการถ่ายภาพสงคราม

การปฏิวัติอุตสาหกรรมเป็นตัวเร่งการเปลี่ยนแปลงในอุตสาหกรรมการพิมพ์กระดาษที่ได้มาตรฐานทำให้การพิมพ์ความเร็วสูงเป็นไปได้ การทำแบบตัวอักษรด้วยตัวหล่อแบบเก่าถูกแทนด้วยเครื่อง "Linotype" ของ Ottmar Mergenthaler ซึ่งเรียกถ้อยคำและทำคั่นแบบเพื่อพิมพ์ไปพร้อมกันในเครื่อง ในช่วงปลายศตวรรษ ฟิล์มที่ใช้ในการถ่ายรูปมีคุณสมบัติดีขึ้น ข่าวสารที่แสดงด้วยภาพกลายเป็นองค์ประกอบสำคัญสำหรับนักออกแบบสิ่งพิมพ์ประเภทนิตยสารรายคาบต่างๆ ในปี 1910 National Geographic พิมพ์ภาพถ่ายสีภาพแรก การใช้ภาพถ่ายสีนี้ได้ผลดีก็เพราะการพิมพ์แบบใหม่ ที่เรียกว่า Photogravure และการพิมพ์ระบบทรงกระบอกหมุน องค์ประกอบอีกอย่างที่ทำให้กระบวนการพิมพ์สมบูรณ์ขึ้นไปอีก ที่ผิวกระดาษมีการเคลือบ หรือ Coated Paper ในตอนนี้มีองค์ประกอบครบถ้วนแล้วสำหรับการออกแบบสิ่งพิมพ์สมัยใหม่

ในเวลาเดียวกันนี้ นิตยสารก็เก็บเกี่ยวผลประโยชน์จากการที่มีผู้อ่านในวงกว้างขึ้นประชากรที่เพิ่มสูงขึ้น ผู้คนมีการศึกษา และมีเวลาว่างมากขึ้น

เมื่อผู้พิมพ์ต้องแข่งขันกันดึงดูดความสนใจจากผู้อ่าน "ปก" ก็ทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้น Will Bradley ใช้วิธีเปลี่ยนรูปปกทุกฉบับ ซึ่งวิธีนี้ต่อมาคนอื่น ๆ ก็ทำตาม ปกนิตยสารในเวลา นี้ เกิดจากศิลปะการเขียนอักษรที่เรียกว่า Art-nouveau และแนวนานศิลปะที่ใช้ในงานโปสเตอร์ที่เรียกว่า Poster Art ก่อให้เกิดรูปแบบของปกนิตยสารที่มีตัวอักษรเป็นเอกลักษณ์สัมพันธ์ไปกับรูปที่มีสไตล์ อย่างไร งานโปสเตอร์เป็นองค์ประกอบหลัก ซึ่งทำให้เกิดเอกลักษณ์เฉพาะตัวของนิตยสาร (identities)

เทคโนโลยีและความก้าวหน้าแห่งทศวรรษที่ 10 และ 20 จุดประกาย ก่อให้เกิดความสนใจอย่างกว้างขวางในเชิงสร้างสรรค์งานออกแบบสิ่งพิมพ์ Picabia, Picasso และ Braque ในฝรั่งเศส Malevitch Tatlin และ Altman ในรัสเซีย Marinetti, Boccioni และ Severnini ใน อิตาลี Klee, Bill และ Schwitters ในสวิสเซอร์แลนด์ Ablers ในเยอรมันนี Nicholson ในอังกฤษและ Vasarely ในฮังการี ศิลปินเหล่านี้ได้ทำงานเชิงทดลองกับรูปทรง (Graphic elements) ในแง่มุมต่างๆ ซึ่งได้ก่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประโยชน์ต่องานออกแบบกราฟฟิกในเวลาต่อมา การใช้แสงเงาอย่างคลาสสิก, การสร้างความลึกบนพื้นผิวด้วยเทคนิคเปอร์สเป็คทีฟถูกละเลย แล้วหันมาให้ความนิยมต่อรูปทรงนามธรรม เรขาคณิตแทนตัวอักษร และกระดาษที่พิมพ์รูปต่าง ๆ เช่น สลากอาหารกระป๋อง ฯลฯ ถูกใช้เป็นสิ่งประกอบทำเป็นพื้นผิว-ลวดลาย มีการนำสีมาใช้ “เล่น” กับการมองเห็นของตาด้วย การวางเคียงกันหรือด้วยลวดลายต่าง ๆ การแปะ ปิดทับลงบนวัสดุ ภาพหรือ Superimposition ก็มีการปฏิบัติทดลองกันในงานที่เรียกตามเทคนิคที่ทำว่า คอลลาจ (Collage) ตัวอักษรเองก็ถูกนำมาใช้และแสดงออกเต็มที่ ทั้งหมดนี้กล่าวโดยสรุปได้ว่าเป็นแนวทางที่เน้น design มากกว่า Meaning

แนวที่เน้นไปในการใช้อักษรทำนองที่กล่าวดำเนินต่อไปอีกเมื่อ Fige Magazine ก่อตั้ง Bauhaus ในเยอรมันนี้ แนวคิดของบาวเฮาส์มีผลอย่างลึกซึ้งซึ่งงานออกแบบสิ่งพิมพ์ Laszlo Moholy Nagy จากฮังการี และ Herbert Matter จากสวิสฯ ร่วมมือกับ Gropius สร้างความงามของงานออกแบบอย่างใหม่ขึ้นมา ซึ่งสะท้อนให้เห็นโลกที่เจริญด้วยเทคโนโลยีเป็นความงามที่ต่างจากที่เคยพบมาอย่างสิ้นเชิง Dadaism, Cubism, Futurism และการคิดคำนวณในยุคจักรกลเป็นตัวกระตุ้น อักษรที่เป็นแท่งหรืออักษรที่เน้นที่ฟอร์มเชิงเรขาคณิตพัฒนาออกไปและถูกใช้อย่างกว้างขวาง แนวคิดที่เน้นประโยชน์ใช้สอยมาแทนที่แนวคิดที่มีลักษณะตกแต่ง และคอนสตรัคติวิสต์ซึ่ม ก็ได้รับความสนใจมากกว่าลักษณะแบบประเพณีนิยม ในเวลานี้เอง ความปั่นป่วนของเศรษฐกิจ และการเมืองในยุโรปผลักดันให้แนวความคิดเหล่านี้ “อพยพ” ไปอเมริกา

Mahemed Fehmy Agha (1929) และ Alexey Brodevitch (1930) ทั้งสองคนนี้ต้องเรียกว่าเป็นบิดาของงานออกแบบในอเมริกาเลยทีเดียว ทั้งสองคนเกิดและได้รับการศึกษาเบื้องต้น ในรัสเซีย พวกเขาใช้ชีวิต-มีประสบการณ์ทางศิลปะในนครปารีสในห้วงศตวรรษที่ 20 Agha ทำงานให้ Cande Nast Publications ตั้งแต่ปี 1929-1943 ที่นี้เขาเป็นอาร์ตไดเร็คเตอร์ของ Vogue อยู่จนถึงปี 1942 และเป็นดีไซเนอร์ให้กับ Vanity Fair และ Harper's basaar ระหว่างปี 1934-1958

เขาทั้งสองนำแนวคิดใหม่ๆ มาสู่วงการออกแบบสิ่งพิมพ์นั่นคือ การใช้ช่างภาพอย่าง Edward Steichen, Man Ray, Cecil Beton, Martin Munkcasci, Henri Cartier-Bresson Richard Avedon, Irving Pen ช่วงบุกเบิกสร้างการแสดงผลใหม่ ๆ ด้วยภาพ การมีภาพถ่ายสีช่วยให้อารมณ์ของการวางหน้าหนังสือเปลี่ยนแปลงไปอย่างเช่น การปูภาพจนสุดของกระดาษ การปะติด (อย่างงานคอลลาจ) และการใช้อักษรด้วยวิธีที่แตกต่าง ภาพถ่ายถูกจัดภาพให้เกิดผลเชิงความรู้สึกมาก ๆ (Dramatic) การจัดจำหน่ายที่ต่อเนื่องเป็นชุดกลายเป็นสิ่งสำคัญในการออกแบบและจัดทำหนังสือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในทศวรรษถัดมา นักออกแบบชั้นนำอื่น ๆ ก็อพยพตาม Herbert Matter มาเมื่อปี 1936 ทำงานถ่ายภาพให้กับ Vogue, Harper's Bazaar และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ให้กับ Conde' Nast Publications ก่อนจะหันไปทำงานโฆษณาซึ่งเขาเองมีส่วนสร้างความก้าวหน้าในเรื่องต่าง ๆ อย่างมาก

ถึงปี 1937 ชาวฮังการี ชื่อ Gyorgy Kepes และ Lasio Moholy-Nagy, คนหลังเขียนหนังสือ ชื่อ New Vision (1932) และ Vision in Motion (1947) ส่วน Kepes เขียน Language of Vision (1944) หนังสือเหล่านี้พูดถึงแนวคิดเชิงสุนทรียศาสตร์ในแนวคิดใหม่ Will Burtin และ Herbert Bayer มาจากเยอรมันนี่, Burtin นั้นเคยเป็นอาร์ตไดเรกเตอร์ของนิตยสาร Architectural Record แล้ว ต่อมาเป็นให้กับ Fortune ในปี 1945-1949 Bayer ผู้ออกแบบรูปสัญลักษณ์ของสิ่งพิมพ์ให้กับ Bauhaus ทำงานสอน และเขียนหนังสืออธิบายแนวคิดใหม่ ๆ จากสถาบันนี้

1939, Leo Lionni ทำงานให้กับบริษัท The Container Corporation of America แล้วไปเป็น อาร์ตไดเรกเตอร์ให้กับ Fortune ในปี 1949 ซึ่งเขาเปลี่ยนแปลงแนวทางจากที่ Burtin ทำไว้เสียใหม่ โดยการผสมผสานลักษณะงานอย่าง Journalism, Photography และ Illustration เข้าด้วยกัน แล้วนำเสนออย่างมีจังหวะต่อเนื่องที่เหมาะสม ผลก็คือ มันช่วยลดภาพลักษณ์แข็ง ๆ อย่าง bauhaus ลง และมีลักษณะเป็นรายงานในหน้าหนังสือ (editorial) มากขึ้น อันเป็นเอกลักษณ์ของนิตยสาร

ในกลุ่มนี้ยังมี Alexander Liberman อีกคนหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อวงการออกแบบในอเมริกา ได้เข้ามาอเมริกาเมื่อปี 1940 มาเป็นอาร์ตไดเรกเตอร์ให้กับนิตยสาร Vogue ในอเมริกาเขาเป็นผู้ช่วยของ Agha พอปี 1942 เป็นอาร์ตไดเรกเตอร์เต็มตัว เขานำความรู้ดี ๆ ของยุโรป และความสง่างามมาสู่ Vogue และกลายเป็นลักษณะสำคัญของนิตยสาร Vogue ตลอดทศวรรษที่ 60 Liberman ตอนนี้เป็น editorial director ให้กับ Conde' Nast Publications.

ในห้วงที่แนวคิดต่าง ๆ “ย้าย” มาอเมริกานี้เอง นักออกแบบอเมริกันเองเติบโตขึ้นมา Paul Rand ตระหนักถึงอิทธิพลของ Bauhaus และแนวคิดใหม่ ๆ (avant-garde) จากยุโรปในปี 1939 เขาเป็นอาร์ตไดเรกเตอร์ให้กับนิตยสาร Esquire และ Apparel Arts

William Goldin ทำงานให้กับ Agha ที่ Conde Nast Publications ก่อนจะนำไปทำที่ CBS ในปี 1937

ในตอนปลายทศวรรษที่ 30 Bradbury Thompson เป็นบรรณาธิการและออกแบบ Westvaco Inspirations ซึ่งเป็นวารสารของ West Virginia Paper and Pulp Company งานของเขาที่ทำให้กับ Westvaco ยังคงเป็นแรงบันดาลใจต่อนักออกแบบรุ่นหลัง ๆ ในแง่ของความคิดทดลองเชิงการออกแบบ กราฟฟิกเสมอมา เขาผสมผสานลักษณะความพิถีพิถันเชิงศิลปะแบบอดีตกับความคิดแนวใหม่

(Avan-grade) เขาออกแบบแบบแสดมป์ หนังสือ โปสเตอร์ฯ Thompson เองต่อมาเป็นคนกำกับแนว
ทำงานออกแบบให้กับ Mademoiselle และ Art News

หนังสือสองเล่มที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในแง่แนวคิดในวงการนิตยสารที่พัฒนาไปได้
อีกอย่างมาก เล่มแรกคือ Life โดย Henry R. Luce ออกมาในปี 1936 นิตยสารภาพข่าว (Picture
magazine) ไม่ใช่เรื่องใหญ่ เคยมีมาแล้วในอังกฤษ ฝรั่งเศส และอเมริกาเอง แต่เจตนาเริ่มต้นความตั้งใจ
และความสำเร็จของ Life เป็นของใหม่ในวงการออกแบบสิ่งพิมพ์รายคาบต่าง ๆ ผู้ทำเองคือ Luce ได้
ผลักดันพัฒนาเทคนิควิธีให้รองรับความคิดของเขา R.R. Donnelly ซึ่งต้องเป็นคนพิมพ์นิตยสารนี้ได้
พัฒนากระดาษและหมึกที่ตีพิมพ์สำหรับการใช้พิมพ์ถึงหนึ่งล้านฉบับต่อสัปดาห์ นอกจากนี้ Life ยังใช้
เทคโนโลยีการถ่ายภาพอย่างเต็มที่ กล้อง 35 มม. ของไลก้า ของเยอรมัน ซึ่งมีเลนส์ที่มีประสิทธิภาพ
ภาพยอดเยี่ยม ก่อให้เกิดการถ่ายภาพที่เรียกว่า “Candid” Photography จากตรงนี้เองยุคใหม่ของภาพ
ถ่ายเชิงข่าว (Photojournalism) ได้เกิดขึ้น

ตอนที่ Life พิมพ์ออกมาก็มีคำวิจารณ์ส่งมาถึง Luce ผู้เป็นเจ้าของนิตยสาร Paul Hollister
เป็นผู้ส่งมา เขาเป็นผู้บริหารโฆษณาอยู่ที่ Macy ปรากฏว่า Hollister ถูกจ้างมาให้วางรูปแบบให้แก่นิตยสาร Life

มีรายละเอียดน่าสนใจเรื่องคำวิจารณ์ของ Hollister ถึง Luce ว่าควรจ้างอาร์ตไดเรกเตอร์ มา
สักคน “เอาเขาไปปิดปากเขาไว้เลย, เอาคัมมิให้ดู, เอารูปถ่ายที่ถ่ายมาจะลงหนังสือให้เขา, แล้วพยายาม
อย่าให้เขาทำอะไรนอก “แบบ” ที่ให้ไว้ละ นี่คือบอกว่าเลยเอาที่ไม่สำคัญนัก สำหรับ Life แล้ว “รูป”
เป็นแก่นสาระของหนังสือ

ในปีถัดมา Gardner และ John Cowles ออกนิตยสาร Look ตามมา ทั้ง Life และ Look
สร้างให้งานภาพถ่ายเชิงข่าวเป็นสิ่งโดดเด่นในช่วงเวลานั้น โดยอุทิศเนื้อที่ขนาดใหญ่ให้กับภาพถ่ายเพื่อ
แสดงตัวอย่างเต็มที่ อาร์ตไดเรกเตอร์, บรรณาธิการภาพ และคนเขียนหรือทำงานร่วมกันในการสรรหา
และการนำเสนอ ภาพถ่ายของผู้คน เหตุการณ์ มีผลกระทบต่อสำนักของสาธารณะชนอย่างยากที่จะ
หลีกเลี่ยง

ในทศวรรษที่ 40 งานสิ่งพิมพ์รายคาบได้หันเหไปสู่ทิศทางและผู้ตลาดใหม่ Norman
Rockwell กำลังอยู่ในจุดสูงสุดด้วยภาพของวิถีชีวิตอเมริกันชน ภาพเหล่านี้ให้เป็นภาพปกของนิตยสาร
The Saturday Evening Post, นิตยสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชื่อ Holiday ออกมาในปี 1946 แสดงให้
เห็นการใช้ชีวิต การเดินทางของชนชั้นกลางที่มีไลฟ์สไตล์แบบหนึ่ง หนังสือสำหรับผู้หญิงอย่าง
McCall's Ladies Home Journal, Redbood และ Good Housekeeping เติบโตขึ้น หนังสือเหล่านี้

เสนองานประกอบชวนฝัน (Romantic) ภาพอาหารที่น่าเสนอย่างสวยงาม นักร้องแบบในตอนนี้อาจจำเป็นต้องมีรสนิยมในการเลือกสรร, จักรูปแบบ (Style) มีของประดับสวย ๆ ในการนำเสนอภาพและทันสมัยๆ ถึงต้นทศวรรษที่ 50 เริ่มจะมีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบต่องานสิ่งพิมพ์ และการออกแบบสิ่งพิมพ์เหล่านี้ ผู้หญิงเริ่มออกไปทำงานมากขึ้น โทรทัศน์ออกอากาศส่งตรงถึงบ้านสิ่งที่ปรากฏบนหน้ากระดาษต้องแข่งกับรายการในจอโทรทัศน์ เพื่อดึงความสนใจของคน ผู้พิมพ์ และบรรณาธิการมองหาทางออกในการจะชิงส่วนแบ่งในตลาดผู้บริโภค พวกเขาหันไปพึ่งอาร์ตไดเรกเตอร์ นักร้องแบบที่มีความสามารถก็จะไปอยู่ตามนิตยสารต่างๆ : Henry Wolf ที่ Esquire, Allen Hurlburt ที่ Look, Otto Storch ที่ McCall's Alexey Brodovitch ที่ Harper's Bazaar" Alexander Liberman ที่ Vogue, Art Kan ที่ Seventeen, Arthur Paul ที่ Playboy, Bradbury Thompson ที่ Mademoiselle, และ Frank Zachry ที่ Holiday

ที่ Esquire, Henry Wolf ใช้ภาพถ่ายและรูปประกอบสื่อความหมายของเนื้อหาในฉบับซึ่งการทำอย่างนี้ทำให้เกิดบุคลิกของตัวนิตยสาร รูปบนปกนี้ทำหน้าที่เสมือนถ้อยคำเพียงแต่มันเป็นภาพ

Allen Hurlburt ที่ Look ยกกระต๊อบการใช้รูปมาบอกเรื่องให้เป็นงานศิลปะ เขาใช้ภาพถ่ายและภาพประกอบมาสร้างให้เกิดประเด็นการคิดและใช้มันแสดงความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่เป็นที่นิยมกัน เหตุการณ์ทางสังคมและการเมือง ตัวอย่างเช่นเขามอบหมายให้ Norman Rockwell นำเสนอเรื่องโรงเรียนประถมทางใต้และให้ Irving Penn ถ่ายภาพพวก Hell's Angels, Otto Storch ออกแบบ McCall's ใหม่ (1958) ซึ่งเปิดโอกาสให้อาร์ตไดเรกเตอร์มีบทบาทสูงขึ้นในการกำหนดรูปแบบของนิตยสาร อย่างเช่น คำบรรยายภาพถูกใช้สร้างเป็นภาพ แถวตัวอักษรถูกวางแบบในภาพเขียนอยู่ตรงปลายเท้า

ตลาดนิตยสารแสดงให้เห็นว่าเปลี่ยนแปลงไปสู่แนวที่เรียกว่า Visual Thinking แจ่มุมในการมอง “เรื่อง” และการกำกับทิศทางของแนวศิลปะจำเป็นต้องคิดใคร่ครวญมากขึ้น ทำให้นิตยสารแต่ละฉบับมีลักษณะเฉพาะ และภาพลักษณ์ (Image) แตกต่างกันไป

โลกที่เป็นอักษรชื่อนิตยสารออกแบบให้สร้างผลกระทบที่ตรงประเด็น ตรงเป้าหมาย และเป็นที่ยึดจำได้แม่นยำ (แยกตัวเองแตกต่างไปจากฉบับอื่น) ภาพถ่ายที่ใช้มีการเน้น (Dramatic) ยิ่งขึ้น ภาพประกอบแบบหวานซึ่ง Sentimental เป็นวิธีการเก่า ๆ ที่ใช้ไม่ได้ผลแล้ว อักษรที่เน้นให้รูปแบบภาพถ่ายเชิงความคิด และการใช้พื้นที่ว่างแบบใหม่ ๆ จะเรียกร้องความสนใจให้อ่านเนื้อความได้นิตยสารอย่าง Town, Nova, Vouge, Queen, Harper's Bazaar ในอังกฤษ Twen ในฝรั่งเศส เป็นตัวอย่างของแนวดังกล่าว “ยุคทอง” ของสิ่งพิมพ์ที่เป็นของอาร์ตไดเรกเตอร์นี้ ดำเนินมาจนถึงทศวรรษที่ 70

กลุ่มผู้บริโภคร่วมกันนี้ ตอนที่พวกเขามีสื่ออีกอย่างเพิ่มขึ้นมานั้นคือ โทรทัศน์หน้ากระดาษ เทียบไม่ได้เลยกับจอทีวี โทรทัศน์ส่งข้อมูลและให้ความบันเทิงได้รวดเร็วกว่า คนนิยมนิตยสารน้อยลง ผู้พิมพ์หาหนทางแก้ปัญหา ขนาคหน้าหนังสือ และพื้นที่ให้กับเรื่องต่างๆ ถูกทดลอง และโฆษณา ขยับเข้ามาอยู่ตรงส่วนที่เป็นเนื้อหามากขึ้น ในตอนนี้อาร์ตไดเรกเตอร์ต้องพยายามทำให้ส่วนที่เป็นเนื้อหา ดูดีกว่ากรอบโฆษณา นิตยสารคนตรีอย่าง Rolling Stone ที่เด่นในแง่ของการใช้ภาพถ่ายเชิงแนวคิด (Conceptual Photography) ภาพประกอบและการใช้อักษรพิมพ์ (Typographic), Milton Glaser และ Walter Bernard ทำนิตยสาร New York Robert Hallock ทำ Lithopinion, Dugald Stermer ทำ Ramparts ส่วน Herp Lubalin ได้สร้างสีสันให้กับงานออกแบบด้วยการใช้อักษรพิมพ์ เขาเป็นคนแรกๆ ที่ใช้อักษรมาติดกัน เอมมาต่อกันบางที่ก็ทับกัน รวมถึงการเอาความหมายของคำนั้นๆ มาเล่นเป็นภาพ เขาใช้วิธีการนี้มา ทำเป็นเครื่องหมายการค้า ทำเป็นสัญลักษณ์ งานที่เขาทำอย่างเช่น Eros, Fact และ Avant-Garde

นิตยสารไม่กี่เล่มที่ยังใช้พื้นที่ในหน้ากระดาษได้อย่างฟุ่มเฟือย การจัดหน้าี่รัดกุมโดยการใช้ Grid (กริด) กลับมานิยมกันอีก (แต่ก่อนนี้จะใช้กริดกับการออกแบบหนังสือที่เนื้อหามากๆ อย่าง ตำราฯ) กริดช่วยให้สามารถกำหนดรูปแบบการจัดหน้าได้เสร็จตามกำหนด-ซึ่งนิตยสารมักมีเนื้อหา เปลี่ยนไปเปลี่ยนมา มีเรื่องราวหลากหลาย และมีเวลาทำสั้น

และในที่สุดเทคโนโลยีใหม่ที่ส่งผลกระทบต่อรูปลักษณะของสิ่งพิมพ์คอมพิวเตอร์ จอคอมพิวเตอร์มาแทนหน้ากระดาษที่ใช้สำหรับจัดรูปเล่ม, คอมฯ มีอักษรรูปแบบต่างๆ และวิธีที่จะทำให้ มีรูปแบบต่างๆ ให้เลือกใช้อย่างรวดเร็ว และแทบไม่มีข้อจำกัด และคอมฯ ยังทำให้การทำงานของ บรรณาธิการกับผู้ออกแบบหนังสือสะดวกมากขึ้น ในฐานะเครื่องคอมพิวเตอร์ทำให้งานเกี่ยวกับการออกแบบราบรื่น เช่น หากไม่แน่ใจก็ทำดูผลของมันก็จะทราบและคิดแก้ไขต่อไป แต่ไม่ใช่การแก้ปัญหาทาง ออกแบบจะเป็นเรื่องสำเร็จรูปไปได้ เทคโนโลยีให้ “ตัวเลือก” หลายๆ อย่างกับเราแต่มันไม่สามารถ ตัดสินใจแทนเรา

สำหรับนิตยสารในประเทศไทยนั้น นิตยสารฉบับแรกของคนไทยคือ ธุระโณวาทของพระองค์ เจ้าเกษมสัศโตโสภาคย์ ออกในระหว่างปี พ.ศ. 2417-2418 เป็นนิตยสารรายสัปดาห์ มีเนื้อหาเกี่ยวกับราชการบ้าง เรื่องต่างประเทศบ้าง มีสุภาษิตสอนใจ บทกวี โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน บทละคร นิทาน รวมทั้งแจ้งความโฆษณาสินค้าด้วย

เมื่อ ปี พ.ศ. 2533 มีหนังสือพิมพ์รายวันในประเทศไทยจำนวน 21 ฉบับ ทั้งภาษาไทย อังกฤษ และจีน ฉบับที่มีผู้อ่านกันอย่างแพร่หลายได้แก่ ไทยรัฐ เดลินิวส์ มติชน สยามรัฐ แนวหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บ้านเมือง Bangkok Post และ The Nation ส่วนนิตยสารมีถึง 220 ฉบับ สาขาที่มีนิตยสารมากมาย เนื่องจากแต่ละฉบับมีเนื้อหาเฉพาะเช่น ผู้หญิง ผู้ชาย เด็กวัยรุ่น ธุรกิจ การเมือง การท่องเที่ยว ถ่ายภาพ ศิลปวัฒนธรรม สุขภาพ มวย ฟุตบอล กอล์ฟ รถยนต์ ดารา เพลง ทีวี บ้าน ฯลฯ

ประเภทของนิตยสาร

โดยทั่วไปแล้วนิตยสารแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ นิตยสารทั่วไป (Consumer or General Interest Magazines) กับนิตยสารเฉพาะด้าน (Specialized Magazines)

1. นิตยสารทั่วไป

เป็นนิตยสารที่มีเนื้อหากว้างขวางเป็นที่สนใจของคนทั่วไป อย่างไรก็ตามนิตยสารทั่วไปยังสามารถแบ่งย่อยออกไปได้อีกตามลักษณะความสนใจของผู้อ่าน ซึ่งแม้จะดูเหมือนว่ามีลักษณะเฉพาะ แต่ก็เป็นเรื่องที่คนทั่วไปสนใจ มีผู้อ่านจำนวนมากนิตยสารทั่วไป แบ่งออกได้ดังนี้

1.1 นิตยสารผู้หญิง (Women's) ตัวอย่างเช่น คิซัน, เปรี๊ยว, แพรว, สตรีสาร, สกุลไทย, แฟชั่นรีวิว ฯลฯ หรือ McCalls' ของสหรัฐอเมริกา

1.2 นิตยสารผู้ชาย (Men's) ได้แก่ แมน, สะบัดช่อ, ระทึก, ทีเด็ด หรือ Playboy และ Penthouse ของอเมริกา

1.3 นิตยสารสมัยใหม่ (Sophisticated) เช่น The New Yorker

1.4 นิตยสารคุณภาพ (Quality) เช่น Harper's

1.5 นิตยสารเปิดเผยข้อเท็จจริง (Confess) เช่น True Stay

1.6 นิตยสารข่าว (News) เช่น สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์, มติชนสุดสัปดาห์ หรือ Time และ News Week ของสหรัฐอเมริกา

1.7 นิตยสารกีฬา (Sports) เช่น ฟุตบอลสยาม, มวยโลก, เวิลด์ชอกเกอร์, สตาร์ชอกเกอร์ หรือ Sports Illustrated ของสหรัฐอเมริกา

1.8 นิตยสารท่องเที่ยว (Travel) เช่น เพื่อเดินทาง, อนุสาร อ.ส.ท. หรือ Holiday ของสหรัฐอเมริกา

1.9 นิตยสารการสำรวจ (Exploration) เช่น National Geographic ของสหรัฐอเมริกา

1.10 นิตยสารขำขัน (Humor) ได้แก่ Mad ของสหรัฐอเมริกา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.11 นิตยสารบ้าน (Shelter) เช่น ตกแต่งบ้าน, บ้านในฝัน, บ้านและสวน หรือ Better, Homes and Gardens ของสหรัฐอเมริกา

1.12 นิตยสารบันเทิง (Entertainment) เช่น ดาราภาพยนตร์, ภาพยนตร์ บันเทิง หรือ T.V. Guide ของสหรัฐอเมริกา

2. นิตยสารเฉพาะด้าน

เป็นนิตยสารที่มีเนื้อหาเฉพาะด้านอย่างแท้จริง มุ่งที่ผู้สนใจในเรื่องนั้น ๆ โดยเฉพาะมีจำนวนจำหน่ายน้อยเนื่องมาจากมีผู้อ่านไม่มากนัก นิตยสารเฉพาะด้านแบ่งออกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.1 นิตยสารเกี่ยวกับเด็ก (Juvenile) เช่น Child Life

2.2 นิตยสารการ์ตูนเรื่อง (Comic)

2.3 นิตยสารวรรณกรรมขนาดเล็ก (Little Literary) Prairie Schooner

2.4 นิตยสารสารวรรณกรรม (Literary) ตัวอย่างได้แก่ Hudson Review

2.5 นิตยสารวิชาการ (Scholarly) เช่น Journaism Quarterly, Public Opion Quarterty ในประเทศไทยได้แก่ วารสารทางวิชาการต่าง ๆ เช่น วารสารนิเทศศาสตร์ วารสารสังคมศาสตร์ ฯลฯ

2.6 นิตยสารการศึกษา (Educational) เช่น The Instructor

2.7 นิตยสารธุรกิจ (Business) เช่น Business Week เมืองไทยอาจได้แก่การเงิน การธนาคาร, ธุรกิจไทย, ธุรกิจการเงิน

2.8 นิตยสารศาสนา (Religious) เช่น Christian Century

2.9 นิตยสารอุตสาหกรรมหรือบริษัท (Industrial or Company) ได้แก่ The Kraftsman

2.10 นิตยสารการเกษตร (Farm) เช่น The Missouri Farmer

2.11 นิตยสารการขนส่ง (Transportation) เช่น Railway Age

2.12 นิตยสารวิทยาศาสตร์ (Science) เช่น Scientific Amercan

2.13 นิตยสารการโต้แย้งหรือความคิดเห็น (Discussion of Opinion) เช่น The Nation ของสหรัฐอเมริกา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักเบื้องต้นในการจัดทำนิตยสารเพื่อตอบสนองต่อผู้อ่าน ในเรื่องสำคัญ ๆ 3 ประการ คือ

1. รสนิยม (Tast) ของผู้อ่าน
2. ความสนใจ (Interests) ของผู้อ่าน
3. ทักษะคติ (Attitudes) ของผู้อ่าน

และมีนโยบายเบื้องต้นในการจัดทำ 3 ประการ คือ

1. เพื่อจะบอกข่าวคราวความรู้ (To Inform)
2. เพื่อจะแนะนำแนวทางต่างๆ (To Guide)
3. เพื่อจะให้ความบันเทิงใจ (To Entertain)

รูปแบบของนิตยสาร

ในการจัดทำนิตยสาร มักจะมีรูปแบบเป็นพื้นฐานรูปแบบของนิตยสาร หมายถึง แนวคิดในการจัดทำนิตยสาร รูปแบบนี้จะปรากฏออกมาในลักษณะของเนื้อหาสาระ รวมทั้งการออกแบบด้วยการที่นิตยสารจะประสบความสำเร็จและติดตลาดได้ รูปแบบของนิตยสารจะต้องมีเอกลักษณ์ของตนเองและเป็นที่น่าสนใจ เมื่อรูปแบบได้รับความสนใจ ผู้อ่านก็จะซื้อนิตยสารเพื่อติดตามเนื้อหา

องค์ประกอบในการกำหนดรูปแบบโดยทั่วไปมีดังนี้

1. จุดประสงค์ของการจัดทำนิตยสาร
2. ตลาดสำหรับนิตยสาร
3. มาตรฐานการครองชีพของผู้อ่าน และอำนาจของซื้อ
4. ความรู้และพื้นฐานการศึกษาของผู้อ่าน
5. รูปแบบของนิตยสารคู่แข่ง
6. การพิจารณาและทดลองรูปแบบที่เป็นอยู่ โดยดูจากยอดการจำหน่ายและรายได้ของนิตยสาร
7. ความต้องการและความคิดเห็นของผู้อ่าน
8. งบประมาณ

รูปแบบของนิตยสารเป็นสิ่งที่ไม่มีกฎเกณฑ์แน่นอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเนื้อหาสาระที่เสนอและจะเป็นแนวคิดที่เกี่ยวกับการบรรณาธิการในระยะยาวของนิตยสารแล้ว โดยกลับกันเป็นรูปแบบของนิตยสารก็จะเป็นตัวกำหนดเนื้อหาที่จะเสนอให้นิตยสาร และจะแยกประเภทนิตยสารให้เด่นชัดในสายตาของผู้อ่านแบบของนิตยสารก็จะเป็นตัวกำหนดเนื้อหาที่จะเสนอในนิตยสาร และจะแยกประเภทนิตยสารให้เด่นชัดในสายตาของผู้อ่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การออกแบบนิตยสาร

ตามร้านค้าต่าง ๆ มีนิตยสารมากมายหลายฉบับ ในผู้ที่สนใจได้เดินมาเลือกซื้อ การออกแบบเป็นเสมือนสิ่งที่สื่อความหมายให้แก่ผู้ที่เลือกซื้อว่าสอดคล้องกับความต้องการของคนหรือไม่ ทั้งนี้รวมไปถึงว่ามีเนื้อที่น่าสนใจหรือไม่ด้วย เนื้อเรื่องภายในถูกใจเพียงไร กระบวนการออกแบบกราฟิกภายในจะเป็นตัวส่งเสริมความหมาย และส่งเสริมเนื้อหาให้ชัดเจนขึ้น ซึ่งลักษณะการจัดจำหน่าย และเนื้อหาภายใน จึงเป็นอิทธิพลต่อการออกแบบในขั้นพื้นฐาน

นอกจากนี้กลุ่มเป้าหมายก็เป็นอิทธิพลหนึ่งเพราะคือกลุ่มที่เราสื่อสารด้วย ให้สอดคล้องกับความต้องการ และวิถีชีวิตของกลุ่มนั้น

หัวนิตยสาร

โลโก้ ก็คือ เครื่องหมายการค้าของสิ่งพิมพ์นั้น จะเป็นสัญลักษณ์ที่จะนึกถึงเป็นอย่างแรกเมื่อนิตยสารนั้นถูกอ้างอิง มันจะไม่เพียงถูกใช้แค่บนปกเท่านั้น มันจะเป็นวัตถุอื่น ๆ เช่น เพื่อการประชาสัมพันธ์, สเตชันนารี ชื่อของนิตยสารจะได้รับการจดจำในสัญลักษณ์ของ Logo โดยจะบ่งบอกถึงภาพลักษณ์ ส่วนหัวเรื่องในส่วนต่าง ๆ ควรใช้ตัวอักษรที่อยู่ในเดียวกันเพราะจะเป็นส่วนสร้างบุคลิกของนิตยสารให้เด่นชัดขึ้น และสร้างความเป็นหนึ่งเดียวของนิตยสาร

ตำแหน่งของโลโก้โดยทั่วไปจะอยู่ส่วนบนของปก หรือมุมบนด้านซ้าย ด้วยเหตุผลทางด้านจัดจำหน่ายบนแผงหนังสือ ที่มักมีการวางทับซ้อนกัน แต่หากนิตยสารนั้นเป็นประเภทจัดส่งให้ทางไปรษณีย์เพียงอย่างเดียว ก็ยอมจัดวางไว้ในตำแหน่งอื่นได้ หรือขึ้นอยู่กับกรอบออกแบบเฉพาะของนิตยสารนั้น

ปก

ปก ถือเป็น “ชวน” ให้ผู้อ่านซื้อนิตยสารส่งผลให้นิตยสารนั้นประสบความสำเร็จและเป็นที่ยอมรับ เป็นสิ่งแรกที่คนทั่วไปเห็นเป็นองค์ประกอบสำคัญที่แสดงถึงภาพลักษณ์ (Image) และรูปแบบของนิตยสารสามารถคาดเดาได้ถึงเนื้อหาภายในและสามารถแสดงถึง Character ได้เช่นเดียวกับหน้าสารบัญ เป็นสัญลักษณ์ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบรรณาธิการกับผู้อ่าน ผู้อ่านย่อมคาดเดาและหวังจะได้รับนิตยสารฉบับถัดมาอย่างคุ้นเคย ไร้วางใจ การออกแบบปกต้องมีเอกลักษณ์ที่คงอยู่ในทุก ๆ ฉบับ แม้ว่ารายละเอียดปลีกย่อยของแต่ละฉบับจะเปลี่ยนแปลงไปก็ตาม

จากที่กล่าวมาดูเหมือนว่ามีจุดประสงค์มากมาย สำหรับหน้ากระดาษเดียว ซึ่งต้องแข่งขันกันบนแผงหนังสือ

ปกประกอบด้วย

1. รูปแบบพื้นฐาน เป็นการจัดการกับปกในทุก ๆ เล่ม
2. ชื่อนิตยสารและรายการ เช่น ฉบับที่ ปีที่ เดือน ราคา
3. ภาพและการจัดการกับกราฟฟิก
4. สารบัญเรื่องในเล่ม

ในการจัดภาพเพื่อขึ้นปกนิตยสารขึ้นอยู่กับว่า รูปที่ได้มานั้นดีเพียงไรเกณฑ์ในการจัดทำปกมักใช้หลักการเช่นเดียวกับโปรสเตอร์ ดังนั้น ภาพจึงควรที่จะดูสะอาดตา (Impact) หรือเป็นภาพที่ดูแปลกออกไป โดยการจัดการในด้านต่าง ๆ แล้วแต่กรณีของนิตยสารการจัดการในเชิงสัญลักษณ์ (Symbolic Treatment) ดีกว่าในแง่การสร้างความปลอดภัยในขณะที่การใช้ภาพจริง ๆ จะแสดงถึงอารมณ์ในแบบชีวิต (A Truly Realistic Situation Can Be Show In A Dramatic Way)

แต่การใช้สัญลักษณ์ง่ายต่อการสร้างแรงกระตุ้นความรู้สึกของผู้อ่าน ส่วนการใช้ภาพถ่ายหนึ่งนั้นยังมักจะมีผลอยู่เสมอ ทั้งหมคนี้สำคัญอยู่ที่การใช้ความคิด สร้างสรรค์ของผู้ออกแบบ

การออกแบบหน้าสารบัญ

ผู้อ่านจะมีพฤติกรรมอยู่ 3 แบบเมื่อเปิดนิตยสารดู ดังนี้

1. มองผ่าน ๆ ไป ตลอดทั้งเล่ม ใช้มือพลิกไปจะหยุดในที่ ๆ สะดุดตาเขา
2. จะเปิดตรงไปยังเรื่องที่ลงบนปก
3. จะดูที่หน้าสารบัญว่าสมควรแก่การซื้อหรือไม่ ดังนั้นหน้าสารบัญ จึงเป็นตัวทำให้เกิดพฤติกรรมการซื้อขึ้น และเป็นเครื่องมือให้ผู้อ่านเหล่านี้นำไปสู่เรื่องราวภายในฉบับ

หน้าสารบัญที่ประสบความสำเร็จจะต้องชัดเจน ง่ายที่จะเข้าใจ ไม่สร้างความสับสนอาจแยก ผู้อ่านได้เป็น 3 ประเภท

1. รู้อยู่แล้วว่าต้องการหาอะไรภายในฉบับ และใช้หน้าสารบัญในการเปิดหา หน้าสารบัญควรจะมีการจัดอย่างชัดเจน และไม่ยุ่งยาก เพื่อจะได้หาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ต้องการจะรู้ว่ามียะไรอยู่ภายในเล่มบ้าง ควรจะมีการสรุปและดึงใจอย่างทันที และชัดเจน การใช้หัวเรื่องเป็นสิ่งสำคัญและควรมีหัวเรื่องรองมาสนับสนุนเรื่องราวว่าเรื่องราวที่นำเสนอเป็นแง่มุมใด

3. ต้องการรู้ใจความย่อ โดยมีต้องอ่านเนื้อความทั้งหมดใช้เป็นรายงานในเนื้อความสำหรับเขา หน้าสารบัญควรจัดหาเรื่องราวย่อ ๆ ในแต่ละหัวเรื่อง มาแสดงไว้ อาทิ

- ตารางสารบัญ ประกอบด้วย หัวเรื่องหลัก รูปภาพ เกร็ดต่าง ๆ
- โลโก้
- สโลแกนของนิตยสาร
- รายการนิตยสาร

สิ่งเหล่านี้ผู้ที่กำกับศิลป์ของนิตยสารฉบับนั้น ๆ ต้องจัดการให้ได้บรรลุจุดประสงค์ของหน้าสารบัญ การใช้พื้นที่และพื้นที่ว่าง (White Space) เป็นสิ่งสำคัญอย่างมากเพราะจะเป็นตัวแบ่งแยกส่วนต่าง ๆ และจัดลำดับความสำคัญต่าง ๆ ที่ประกอบกันภายในเล่ม

ระบบกริด (Grid System)

ระบบกริด ถือเป็นแนวทางการปัญหาทางการมองเห็นและรับรู้ โดยใช้จัดการกับพื้นที่ ตัวอักษร ภาพ และองค์ประกอบอื่น ๆ องค์ประกอบทางการมองเห็นจะถูกตัดทอนลงเป็นรูปแบบและขนาดเดียวกัน มารวมกันใช้เป็นระบบกริด ซึ่งจะแนะนำถึงลำดับการออกแบบ ที่เพิ่มความเข้าใจและความเชื่อถือของข่าวสารเนื้อหา เนื้อหาที่ดูน่าสนใจด้วยความชัดเจน ได้เสนอหัวเรื่อง หัวเรื่องรอง เนื้อความ ภาพประกอบและคำอธิบายภาพไม่เพียงแค่สามารถอ่านได้เร็วและง่ายเท่านั้น แต่เนื้อหานั้นจะสามารถเข้าใจได้ทันทีและสามารถทำได้ด้วย

ขนาดกระดาษ

งานพิมพ์ส่วนใหญ่ต้องขึ้นอยู่กับระบบกระดาษมาตรฐาน DIN ซึ่งการเลือกใช้ขนาดของหน้ากระดาษที่เป็นมาตรฐานที่มีอยู่ ซึ่งมีชุดกระดาษ A, B, C และ D เพื่อสะดวกในการพิมพ์งานแต่ละขนาดจะใหญ่ขึ้น 2 เท่า เช่น A4 จะใหญ่เป็น 2 เท่าของ A5

ตัวอักษร

มาตรฐานที่ใช้กับตัวอักษร มีมาตราเป็น Point Size (pt.) ซึ่งสามารถเลือกขนาดและรูปแบบได้หลากหลาย การเลือกขนาดกว้างของคอลัมน์ (Width of Column) ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 2 อย่าง คือ การออกแบบ และความสามารถในการอ่านได้ ผู้อ่านจะอ่านเนื้อความได้ง่าย และสะดวก ขึ้นอยู่กับขนาดของอักษร ความยาวของบรรทัด ระยะห่างระหว่างบรรทัด (Leading) ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับลักษณะงานที่ออกแบบ

โครงสร้างของพื้นที่ตัวอักษร

Margin Proportions คือ พื้นที่ที่กำหนดใช้ในการทำงาน เช่น บรรทัดตัวอักษร ซึ่งจะเข้ามาจากริมกระดาษ ตัวอักษร จะได้ไม่ถูกตัดออกไปในเวลาเข้าเล่ม อีกเหตุผลหนึ่งของการกำหนด Margin คือ สัดส่วนที่ดี ย่อมสร้างความพึงพอใจในการอ่าน ส่วนการกำหนดรูปแบบของตัวอักษรก็ขึ้นอยู่กับปัญหาแต่ละแบบ และองค์ประกอบที่ต้องการจัดการ

จิตวิทยาในการออกแบบ

“การคุณภาพ” ก่อนจะทำกรออกแบบ ผู้ออกแบบต้องรู้ว่างานที่ออกแบบนั้นมีวัตถุประสงค์อะไรต้องการเน้นส่วนใดเป็นหลัก เน้นภาพหรือข้อความ ความสำเร็จของการถ่ายทอด ข้อมูลข่าวสาร คือ ผู้คุณภาพสามารถรับรู้ เข้าใจต่อนั้นอย่างชัดเจน สนใจ ใช้เวลาน้อยที่สุดในการสื่อความหมาย

- ทักษณภาพ (Vision) คือ การมองเห็นภาพของผู้ดู ภาพที่ปรากฏจะแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกในทางการรับรู้ ภาพที่ปรากฏอาจแสดงถึงลักษณะแบบภาพเป็น 2 มิติ หรือ 3 มิติ

- แฟรงค์ เอ็ม ยัง (Frank M. Young) ได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยและองค์ประกอบเกี่ยวกับการเห็น นักออกแบบกราฟฟิกควรได้รับการพิจารณาถึงความสัมพันธ์ของภาพและพื้นเป็นแนวคิดเบื้องต้นของการทำงานออกแบบดังนี้

- พื้น (Ground) โดยทั่วไปมีพื้นที่ขนาดใหญ่หรือพื้นที่ที่จัดกระจายสามารถมองเห็นได้ชัดเจน จากการมองเห็นภาพจะรู้สึกว่ส่วนพื้นจะอยู่เป็นส่วนหลังของภาพ

- การเห็นภาพเกี่ยวกับส่วนโค้งที่มีลักษณะโค้งออกภายนอก (Convex Shapes) เรามักจะเห็นเป็นส่วนของภาพ และส่วนโค้งที่มีลักษณะเว้าเข้าในจะเป็นส่วนของพื้นภาพ

- รูปร่างที่ไม่แบ่งแยกกัน (Unbroken Shapes) จะถูกเห็นเป็นภาพและส่วนที่กระจัดกระจายจะ
เป็นคุณค่าเป็นพื้น
- ส่วนใดของภาพแสดงถึงจุดเด่นของภาพ (Point of Interest) จากการเห็นเรียกว่า เป็นส่วน
ของภาพ ส่วนประกอบเป็นส่วนพื้นภาพ
- ส่วนที่มีความเข้มมากกว่าคือส่วนที่เป็นภาพ ส่วนที่มีสีอ่อนจะเป็นส่วนพื้น
- พื้นระนาบที่ถูกปิดล้อมคือส่วนของภาพ และส่วนที่เป็นตัวปิดล้อมคือส่วนพื้น
- การวางตำแหน่งของรูปร่างไว้ส่วนบนหรือส่วนล่างของแนวระนาบพื้นส่วนหน้า สามารถเห็น
ได้เป็นทั้งส่วนภาพและพื้นเท่ากัน
- ภาพและพื้นที่มีขนาดพื้นที่ใกล้เคียงกัน ถ้าอยู่ชิดติดกันอาจเกิดความรู้สึกของภาพ เป็น 2 ชั้น ส่วน
ภาพและพื้นอาจเกิดขึ้นในทิศทางสลับกันได้เป็นลักษณะของภาพแบบปริศนา

ขนาดของภาพ

จากการศึกษาและวิจัยพบว่า ภาพที่มีขนาดใหญ่ได้รับความสนใจมากที่สุดลักษณะภาพที่นำมา
ใช้แบ่งได้เป็น 3 ชนิดด้วยกันคือ

1. ภาพที่ถ่ายทอดตามความเป็นจริง (Realistic)

เป็นภาพที่ดูแล้วเหมือนวัตถุจริงในธรรมชาติมีการเน้นลักษณะรูปร่าง รูปทรงแสง และเงา
การใช้สีให้เหมือนจริงมากที่สุดได้แก่ ภาพถ่ายเหมือนจริง ภาพเขียนเหมือนจริง

2. ภาพที่ถ่ายทอดด้วยลักษณะการตัดทอน (Distortion)

เป็นภาพที่พยายามดัดแปลงจากความเหมือนจริงโดยเสริมแต่งตัดทอนใหม่ลดรายละเอียด
บางอย่างภายในภาพออกไป และขณะเดียวกันก็ยังคงไว้ซึ่งเค้าเดิมให้ผู้ดูทราบว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นอะไร
เช่น ภาพการ์ตูน ภาพถ่ายบิดเบือน

3. ภาพที่ถ่ายทอดความรู้สึก (Abstraction)

เป็นภาพที่ไม่พรรณนาเรื่องราวตามความเป็นจริง แต่เมื่อมองลึกลงไปในการรู้สึก ภายใน
วัตถุ หรือเกิดจากอารมณ์ส่วนลึกที่ผู้สร้างได้ถ่ายทอดออกมาเป็นเพียงสัญลักษณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ภาพ
ที่จะดีสามารถถ่ายทอดความรู้สึกของผู้เขียนภาพได้อย่างตรงไปตรงมา

ลักษณะของภาพที่จะนำมาใช้จะต้องพร้อมที่จะสร้างหรือบันทึกรู้สึกของผู้ดูให้เกิด
อารมณ์คล้อยตาม ภาพจะสร้างให้ผู้ดูสะท้อนความรู้สึกได้เป็น 3 ลักษณะ คือ ภาพที่ดูแล้วเกิดความ
สบายใจ (Positive Feeling) ภาพที่ดูแล้วเกิดความรู้สึกไม่สบายใจ (Negative Feeling) และภาพที่ดู

แล้วไม่เกิดความรู้สึกอะไร (Neutral Feeling) ความสนใจของผู้ดูภาพจะให้ความสนใจภาพที่มีลักษณะง่ายมากกว่าแต่จะไม่ดูนาน ส่วนภาพที่มีลักษณะยุ่งยากคนจะไม่ค่อยดู แต่ถ้าดูแล้วก็จะดูภาพลักษณะนี้เป็นเวลานาน

หลักเกณฑ์ การออกแบบหนังสือ

สัดส่วน (Proportion)

งานชิ้นแรกของการออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์ คือ การกำหนดสัดส่วนของรูปแบบของงานที่จะออกแบบเพื่อเป็นแนวทางในการไล่องค์ประกอบลงไปให้เหมาะสม การกำหนดกรอบ ขอบเขต หรือขนาดได้ ก็เป็นการกำหนดสัดส่วนสักอย่างหนึ่ง

ความสมดุล (Balance)

การจัดวางขององค์ประกอบต่าง ๆ ในภาพให้มีน้ำหนักเท่ากัน ทำให้ไม่เกิดความรู้สึกว่า องค์ประกอบของภาพนั้นหนักไปทางใดทางหนึ่งน้ำหนักของภาพนั้นขึ้นอยู่กับขนาดรูปร่าง ความเข้ม และสี

- ความสมดุลชนิดซ้าย-ขวาเหมือนกัน (Symmetrical Balance) ได้แก่การจัดวางองค์ประกอบของภาพไว้กับตำแหน่งที่ซีกซ้ายและซีกขวามีภาพที่มีลักษณะเหมือนกัน
- ความสมดุลชนิดซ้าย-ขวาไม่เหมือนกัน (Asymmetrical Balance) เป็นการจัดวางองค์ประกอบของภาพที่ใช้วิธีจัดให้องค์ประกอบที่มีน้ำหนักต่าง ๆ กันไว้ในตำแหน่งซ้ายขวาที่เมื่อมองรวมกันแล้วจะให้ค่าน้ำหนักของภาพเท่ากับรอบจุดกึ่งกลางของสายตา (Optical Center)

ความแตกต่าง (Contrast)

การสื่อข้อความจะต้องมีการเน้นให้เห็นความสำคัญของข้อความใด ข้อความหนึ่งมากกว่าข้อความอื่นเพื่อแสดงจุดสำคัญของเรื่อง ซึ่งอาจทำได้โดยการใช้ขนาด รูปร่าง สี และทิศทางที่แตกต่างไปจาก องค์ประกอบอื่น ๆ ที่อยู่โดยรอบเพื่อให้เกิดความเด่นชัด

ลีลา (Rhythm)

ลีลาในการออกแบบสามารถกำหนดได้ 2 วิธี คือ

- โดยการกำหนดให้มีองค์ประกอบที่มีรูปแบบเดียวกันเรียงกันซ้ำ ๆ
- โดยการใช้เส้นเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงลีลาของภาพว่ามีทิศทาง หรือลีลาของการเคลื่อนไหวขององค์ประกอบไปทางทิศใด

ความมีเอกภาพ (Unit)

องค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบที่นำมาใช้ในการออกแบบอาจมีความแตกต่างออกไป แต่เมื่อนำมาประกอบกันเข้าเป็นภาพรวมแล้ว จะต้องมีความสัมพันธ์ต่อกันและกันและจุดประสงค์ร่วมของการออกแบบทั้งหมดเพื่อมุ่งให้เกิดผลอย่างเดียวกันหรือเอกภาพขึ้นในการออกแบบ

ความผสมผสานกลมกลืน (Harmony)

การออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์นั้นผู้ออกแบบจะต้องจัดให้องค์ประกอบของภาพมีความกลมกลืนกันและได้ผลตามความต้องการหลัก 2 ประการ คือ

- รูปแบบที่ออกมาจะต้องสะดุดตาผู้ชม
- ในขณะที่เดียวกันภาพรวมทั้งหมดจะต้องสื่อความหมายหรือให้ผลในการมองเป็นสิ่งเดียว

การจัดวางรูปร่าง (Lay-Out Shape)

การจัดวางองค์ประกอบของภาพหากจัดให้เป็นบล็อกสี่เหลี่ยมหรือเป็นรูปทรงใดรูปทรงหนึ่งที่ชัดเจนเกินไปจะทำให้เป็นที่น่าสนใจน้อยกว่าการจัดให้อยู่ในรูปแบบที่ไม่แน่นอนแต่อย่างไรก็ตามรูปแบบที่ไม่มีขอบเขตแน่นอนนั้นจะต้องมี 1 จุด ที่สัมผัสกับกรอบของภาพแต่ละด้าน (4 ด้าน) เพื่อให้อยู่ในขนาดและขอบเขตที่เป็นไปได้ ตามข้อกำหนดของแผ่นภาพนั้น

ความต่อเนื่องของหนังสือ

ความต่อเนื่อง คือ การสร้างความสัมพันธ์เชื่อมโยงเรื่องราวหรือภาพที่จะเปลี่ยนไปให้ดำเนินไปอย่างนิ่มนวลไม่สะดุดความรู้สึก โดยใช้สิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีความเกี่ยวเนื่องกันเป็นตัวสร้างความสัมพันธ์

การสร้างความต่อเนื่องเชิงกราฟฟิกให้กับหนังสือ คือ การสร้างความสัมพันธ์เชื่อมโยงแต่ละหน้าด้วยลักษณะขององค์ประกอบต่างๆ คือ จุด เส้น สี รูปร่าง พื้นผิว โครงสร้างของ กริด Motif

การสร้างมิติของหนังสือโดยการนำไปใช้ด้วยวิธีการออกแบบซ้ำกัน (Repetitive) การออกแบบสลับไปมา (Alternative) การออกแบบเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ (Progressive) การออกแบบให้ลื่นไหล (Flowing) การสร้างความสัมพันธ์ต่อเนื่องของหนังสือเพื่อควบคุมรูปแบบที่จัดกระจายบนหน้ากระดาษ แต่ละหน้าให้คงความเป็นเอกภาพ

ข้อมูลเกี่ยวกับมวยไทย

ประวัติศาสตร์มวยไทย

ภาพประกอบที่ 1 ภาพประกอบมวยไทยโบราณ ที่มีให้เห็นได้บ้างจากแสดมปี

บรรพบุรุษมีความเฉลียวฉลาดในการคิดค้น ดัดแปลงและพลิกแพลงในการใช้วัยวะทุกส่วนของร่างกาย เช่น มือ, เท้า, เข่า, สอก และศีรษะเข้าต่อสู้ป้องกัน ปัดป้องส่วนที่อ่อนแอของร่างกายได้เป็นอย่างดี วิธีการต่อสู้และป้องกันตนเองของไทย ซึ่งจะหาการต่อสู้ของชาติอื่นมาเทียบไม่ได้ การต่อสู้มือเปล่าของไทยเป็นศิลปะแห่งการต่อสู้ประจำชาติ เรียกว่า “มวยไทย”

มวยไทยเป็นศิลปะของการต่อสู้ป้องกันตัวได้จริงสามารถนำไปใช้ได้ทั้งในการต่อสู้และในการกีฬา ศิลปะประเภทนี้บรรพบุรุษ ของชาติไทยใช้อบรมสั่งสอนสืบทอดกันมาให้ดำรงอยู่ตลอดไป บรรดาชายฉกรรจ์จะได้รับการสั่งสอนฝึกฝนศิลปะประเภทนี้อย่างชัดเจนทั้งสิ้น การใช้อาวุธรบสมัยโบราณ เช่น กระบี่ กระบอง ดาบ ง้าว ทวน ฯลฯ นักรบไทยจะนำไปประกอบการต่อสู้ที่มีชั้นเชิงสูง เดิมมักจะฝึกสอน กันเฉพาะบรรดาเจ้านายชั้นสูงนับตั้งแต่พระมหากษัตริย์และขุนนางฝ่ายทหารเท่านั้น ต่อมาจึงแพร่หลายไปถึงสามัญชน ได้รับการถ่ายทอดวิทยาการ จากครูอาจารย์ ซึ่งเดิมเป็นยอดทหารขุนพล ยอดนักรบของชาติมาแล้วได้ละเพศมรชาเข้าสู่เพศบรรพชิต พยายามถ่ายทอดวิทยาการให้แก่วิชาญานูศิษย์ และสืบเนื่องมาจากไทยมีศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติ ครูอาจารย์ที่สอนอยู่ในเพศบรรพชิตจึงทำให้ มวยไทยกับศาสนาพุทธมีความสัมพันธ์กันจนแยกไม่ออก ซึ่งจะสังเกตได้จากก่อนการชก นักมวยจะมีการไหว้ครู ร่ายมนต์คาถาตามร่างกายก็มีเครื่องรางของขลัง เช่น ผ้าประเจียดรัดแขน หรือ มงคลสวม ศีรษะ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มวยไทยเริ่มขึ้นในสมัยใดไม่ปรากฏ และไม่มีหนังสือเล่มใดเขียนไว้ว่าเกิดขึ้นในสมัยใด แต่เท่าที่ได้ปรากฏนั้น มวยไทยได้เกิดขึ้นมานานแล้ว และอาจเกิดขึ้นมาพร้อม ๆ กับชาติไทยด้วยซ้ำ เพราะมวยไทยนั้นเป็นศิลปะประจำชาติของไทยจริงๆ ยากที่ชาติอื่นจะเลียนแบบได้

มวยไทยในสมัยก่อนจะมีการฝึกฝนอยู่ในบรรดาหมู่ทหาร เพราะในสมัยก่อนไทยได้มีการรบพุ่งและสู้รบกันกับประเทศเพื่อนบ้านบ่อย ๆ การสู้รบในสมัยนั้นยังไม่มีปืนจะสู้กันมีแค่ดาบทั้งสองมือและมือเดียว เมื่อเป็นเช่นนี้การรบพุ่งก็ต้องมีการประชิดตัว คนไทยเห็นว่าการรบด้วยดาบนั้น เป็นการรบพุ่งที่ประชิดตัวมากเกินไป บางครั้งคู่ต่อสู้อาจจะเข้ามาฟันเราได้ง่ายขึ้น ทำให้แพ้คู่ต่อสู้ได้

ต่อมาเมื่อในหมู่ทหารได้รับการฝึกถีบ ตะแแล้ว มีผู้คิดว่าทำอย่างไรเราจึงจะใช้การถีบ และเตะนั้นมาเป็นศิลปะสำหรับการต่อสู้ด้วยมือได้ จึงได้มีผู้ที่คิดจะฝึกหัดการต่อสู้ป้องกันตัวสำหรับการใช้แสดงเวลาในงานเทศกาลต่าง ๆ ไว้วอชาวบ้าน และเป็นของแปลกสำหรับชาวบ้าน เมื่อเป็นเช่นนี้นั้น ชาวบ้านหรือคนไทยได้เห็นการถีบ-เตะอย่างแพร่หลายและบ่อยเข้า จึงทำให้ชาวบ้านมีการฝึกหัดมวยไทยกันมากจนถึงกับตั้งเป็นสำนักฝึกกันมากมาย แต่สำนักที่ฝึกมวยไทยก็ต้องเป็นสำนักดาบที่มีชื่อเสียงมาก่อนและมีอาจารย์ดีไว้ฝึกสอน ดังนั้นมวยไทยสมัยนั้นจึงฝึกเพื่อมีความหมาย 2 อย่างคือ

1. เพื่อไว้สำหรับสู้รบข้าศึก
2. เพื่อไว้ต่อสู้ป้องกันตัว

อาณาจักรน่านเจ้า

พ.ศ.1291 พระเจ้าฟ่ล่อโก๊ะ ได้รวบรวมอาณาจักรไทยขึ้น เรียกว่า อาณาจักรน่านเจ้า และมีกษัตริย์ที่เข้มแข็งปกครองอยู่นาน ไทยต้องทำสงครามกับจีนอยู่ตลอดเวลา บางครั้งก็เป็นมิตร บางครั้งก็เป็นศัตรูกัน ในสมัยนั้นมีการฝึกใช้อาวุธบนหลังม้า รู้จักใช้หอก ใช้ง้าว ในสมัยล้านนาไทยได้มีวิชาการต่อสู้ป้องกันตัว และวิชาเจ็้ง (การต่อสู้แบบจีนชนิดหนึ่งคล้าย ๆ มวยจีน) การรบเพลงอาวุธและดาราพิชัยสงคราม จะสังเกตเห็นว่าการต่อสู้ในสมัยนี้ส่วนมากจะใช้อาวุธ เพราะเป็นการต่อสู้เพื่อเอกราช การต่อสู้ด้วยมือเปล่าก็มีอยู่บ้าง แต่ส่วนมากจะใช้ระยะประชิดตัว และนิยมการเลียนแบบจากจีน

สมัยกรุงสุโขทัย

พ.ศ. 1781 – 1921 ในสมัยสุโขทัยนี้การต่อสู้ด้วยมือเปล่าด้วยวิชามวยไทยก็มีใช้อยู่ในการต่อสู้กับข้าศึก ส่วนใหญ่ก็ยังใช้อาวุธชนิดต่าง ๆ เพื่อการกอบกู้ประเทศชาติ สถานที่ที่เป็นสำนักประสิทธิ์ประสาทวิชามวยไทยแบ่งออกเป็น

1. วัด จากครูอาจารย์ที่บวชเป็นพระภิกษุและมีฝีมือ ในการต่อสู้
2. บ้าน จากผู้มีความรู้เป็นผู้ถ่ายทอดวิชามวยไทยให้กุลบุตร กุลธิดาที่สนใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. สำนักราชบัณฑิต ให้เรียนวิชาการต่อสู้ป้องกันตัว มีการใช้อาวุธบนหลังม้า ช้าง วัว ควาย

นอกจากนี้ยังมีการละเล่นพื้นเมือง เช่น ระบาย รำ เต้น กีฬาวัว จากพงศาวดารโยนกพูดถึงเรื่อง การล่าสัตว์ว่า พระเจ้าเม็งรายกับพระเจ้ารามคำแหงได้ทรงช้างออกไปล่าสัตว์กับพวกพรานและข้าราชการ บริหาร ซึ่งเป็นสัตว์ประเภท กวาง หมู ไก่ อีเก้ง นก ฯลฯ เป็นต้น

สมัยกรุงศรีอยุธยา

พ.ศ. 1893 – 2310 สมัยนี้ยังมีการถ่ายทอดวิชาการต่าง ๆ มาจากสมัยสุโขทัยกันอย่างต่อเนื่อง เช่น การล่าสัตว์ การคล้องช้าง การฟ้อนรำ และการละเล่นต่าง ๆ และวัดยังคงเป็นสถานที่ให้ความรู้ทั้ง วิชาสามัญและฝึกความชำนาญในเชิงดาบกระบี่ กระบอง กริช มวยไทย ธนู เป็นต้น

พ.ศ. 1901 – 2173 ประชาชนในกรุงศรีอยุธยานิยมเล่นกีฬากลางแจ้งกันมาก โดยเฉพาะการเล่นวัว จน ต้องออกกฎหมายเขียรบาล ห้ามประชาชนเล่นวัวเหนือพระราชฐาน

พ.ศ. 2174 – 2233 สมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราชนับว่าเจริญที่สุด เพราะมีกีฬาหลายอย่าง เช่น การ แข่งเรือ การชกมวย

สมัยพระเจ้าเสือ หรือขุนหลวงสรศักดิ์ พระองค์ชอบกีฬาชกมวย ครั้งหนึ่งพระองค์ได้เสด็จไปที่ ตำบลราครวด พระองค์พร้อมด้วยมหาดเล็กอีก 4 คน แต่งกายแบบชาวบ้านออกไปเที่ยวงานมหรสพ แล้วพระองค์ก็สมัครชกมวย โดยไม่เกี่ยงว่าคู่ต่อสู้จะเป็นใคร พอทางสนามรู้ว่าพระองค์เป็นนักมวยมา จากอยุธยาจึงได้จัดนักมวยฝีมือดีจากเมืองวิเศษไชยชาญเท่าที่มีอยู่ ซึ่งได้แก่ นายกลางหมัดมวย นายใหญ่ หมัดเหล็ก และนายเล็กหมัดหนัก ชกกับพระเจ้าเสือ พระองค์ชกชนะทั้งสามคนรวด พระองค์ได้ฝึกฝน ให้เจ้าฟ้าเพชร และเจ้าฟ้าพร พระราชโอรสให้สามารถใน กระบี่กระบองและมวยปล้ำ

แต่เมื่อพ้นจากหน้าที่สงครามแล้ว มีการชกมวยกันเพื่อความสนุกสนาน และมีการพนันกัน ระหว่างนักมวยที่เก่งจากหมู่บ้านหนึ่ง กับนักมวยที่เก่งจากอีกหมู่บ้านหนึ่งมาชกกัน ในหน้าที่มีงานเทศ กาล หรือเกิดการทำทายกวันขึ้นและมีการพนันขันต่อกัน มวยในสมัยนั้นชกกันด้วยหมัดเปล่า ๆ ยังไม่มี การคาดเชือก

พ.ศ. 2310 หลังจากกรุงศรีอยุธยาแตก คนไทยถูกจับไปเป็นเชลยมาก และเมื่อไปถึงพม่าก็จัดมหาเจดีย์ ใหญ่เพื่อฉลองชัยชนะ สุกี่พระนาคองก็ได้คัดเลือกนายขนมต้มส่งไปชกมวยที่พม่าด้วย นาย

ขนมต้ม ซึ่งได้ใช้วิชามวยไทยต่อสู้กับพม่าถึง 10 คน และพม่าได้แพ้ นายขนมต้มหมดทุกคน จน ถึงกับพระเจ้ากรุงอังวะตรัสชมเชยว่า คนไทยถึงแม้จะไม่มีอาวุธในมือ มีเพียงมือเปล่า 2 ข้าง ก็ยังมีพิช ครอบตัว เสร็จแล้วพระเจ้ากรุงอังวะได้มอบเงินและภรรยาให้ 2 คน เป็นรางวัลแก่นายขนมต้ม นายขนม ต้มจึงเปรียบเสมือนบิดาผู้สอนมวยไทย เพราะทำให้ไทยมีชื่อเสียงเกี่ยวกับวิชามวยไทยเป็นอันมากใน

สมัยนั้น และชื่อเสียง ได้เลื่องลือมาจนถึงสมัยปัจจุบัน อนึ่ง ในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย มวยไทยชกกันด้วยการ “คาดเชือก” เรียกว่า มวยคาดเชือก ซึ่งใช้เชือกหรือผ้าพันมือ บางครั้งการชกอาจถึงตายเพราะเชือกที่คาดมือนั้นบางครั้งใช้น้ำมันชุกเสยแก้วละเอียดชกตรงไหนเป็นแตก ได้เลือด จะเห็นว่าสมัยนี้การชกมวยคาดเชือกมีอันตรายนาน

สมัยกรุงธนบุรี

พ.ศ. 2314 พม่ายกมาตีเมืองเชียงใหม่และได้ยกทัพมาตีเมืองพิชัย พระยาพิชัย (นายทองดี ฟินขาว) จึงนำทัพออกตะลุมบอนกับพม่าจนคาบทั้งสองหัก และป้องกันเมืองไว้ได้ พระยาพิชัยเป็นผู้มีฝีมือในเรื่องการชกมวย กระบี่กระบอง และมีมือในการรบ พระเจ้ากรุงธนบุรี (พระเจ้าตากสิน) จึงได้ให้ไปครองเมืองพิชัย จากการต่อสู้ของพระยาพิชัยจนคาบหัก และสามารถป้องกันเมืองพิชัยไว้ได้นี้ประชาชนจึงเรียกว่า พระยาพิชัยคาบหัก ในสมัยกรุงธนบุรี มีการเล่นกีฬามวยไทย กระบี่กระบอง แข่งเรือ ว่าว ตะกร้อ หมากรูก ชักคะเช่อ

สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ (สมัยปัจจุบัน)

พ.ศ. 2325 ในระยะต้น คือ รัชกาลที่ 1 – รัชกาลที่ 5 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ กษัตริย์ไทยทรงโปรดการกีฬามาก เช่น สมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้โปรดให้ลูกยาเธอหลายพระองค์ หัดเล่นกระบี่กระบอง ส่วนใหญ่ประชาชนก็นิยมเล่นกีฬากันมาก โดยฝึกกันตามบ้านและสำนักต่าง ๆ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าฯ ทรงแต่งตั้งผู้ที่มีฝีมือในทางกีฬาต่าง ๆ ให้เป็นหัวหน้ามีการจัดกีฬา ให้มียศและตำแหน่งด้วย เช่น หมื่นมวย แม่่นหมัด ขุนชังค ชิงชก เป็นผู้ดำเนินการจัดกีฬา กีฬาไทยที่ได้รับการยกย่องส่งเสริมมีดังนี้

1. กีฬาวัว จัดให้มีการแข่งขันว่าวชิงถ้วยพระราชทานพระองค์ทรงโปรดเกล้าให้สมเด็จพระมหาอุปราชานุกาพร่างระเบียบการแข่งขันว่าว และตราเป็นข้อบังคับ เรียก กติกาว่าว สนามหลวง พระองค์ยังดำริที่จะตั้งสมาคมกีฬาสยามขึ้น
2. จัดให้มีการแข่งขันกีฬากระบี่กระบอง พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงเป็นนักกระบี่กระบองที่มีความสามารถ พระองค์ได้ส่งเสริมให้มีการฝึกหัดและจัดแข่งขันกันอย่างกว้างขวาง
3. ให้มีการแข่งขันกีฬามวยไทย รัชกาลที่ 5 พระองค์มีความชำนาญในกีฬามวยไทยจึงจัดให้มีการแข่งขันชกมวยขึ้นทั้งในชนบทและในกรุง
4. จัดให้มีการแข่งขันกีฬา รัชกาลที่ 5 ได้จัดให้มีการแข่งขันกรีฑานักเรียนและครูขึ้น โดยจัดครั้งแรกเมื่อ 11 มกราคม พ.ศ. 2440 บริเวณท้องสนามหลวง โดยมีกระทรวงธรรมการเป็นผู้รับผิดชอบและดำเนินงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในสมัยอยุธยาตอนปลาย มวยไทยก็มีการฝึกฝนกันตามสำนักฝึกต่าง ๆ และมีการฝึกกันอย่างกว้างขวาง จนถึงสมัยกรุงเทพฯ ก็มีเวทีมวยที่จัดให้มีการแข่งขันกันอย่างสนุกสนาน เช่น เวทีสวนเจ้าเชษฐ และเวทีสวนกุหลาบ ซึ่งการชกในสมัยนี้ก็ยังมีคาราคาเชือกกันอยู่ จนในตอนหลังนวมได้เข้ามาแพร่หลายในไทย การชกกันในสมัยหลัง ๆ จึงได้สวมนวมชกกัน แต่การชกก็ยังเหมือนเดิม คือยังใช้การถีบ เตะ ชก สอก เข่า อยู่เช่นเดิมดังที่เห็นอยู่ในปัจจุบันนี้

หลักเกณฑ์ในการจัดการแข่งขัน และกรรมการผู้ชี้ขาดตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 ขึ้นไปหาหลักฐาน ไม่ได้แต่พอจะจับเค้าโครงเรื่องนี้ได้ในสมัยรัชกาลที่ 6 เป็นต้นมา การแข่งขันชกมวยในสมัยต่าง ๆ ซึ่งนับว่าครึกโครมและมีผู้นิยมชมชอบมาก ซึ่งพอจะแยกกล่าวได้มีอยู่ 5 สมัยด้วยกัน คือ

1. สมัยสวนกุหลาบ ในสมัยนี้ประชาชนนิยมการชกมวย และชมการแข่งขันชกมวยกันเป็นจำนวนมาก การชกมวยกันในสมัยนี้ยังนิยมการคาดเชือกอยู่ การชกได้กำหนดจำนวนยกไว้แน่นอนแล้ว และมีกรรมการผู้ชี้ขาด ผู้ตัดสินส่วนมากนั่งอยู่ข้างเวที และให้อาณัติสัญญาณ ให้นักมวยหยุดชกด้วยเสียงหรือนกหวีด
2. สมัยท่าช้าง ในสมัยนี้เป็นสมัยหัวเลี้ยวหัวต่อ จากคาดเชือกมาเป็นสวมนวม (พ.ศ. 2462) ได้จัดการแข่งขันขึ้นเป็นระยะเวลาพอสมควร สนามก็เลิกไป กรรมการผู้ชี้ขาดในสมัยนี้นับว่ามีชื่อเสียงก็คือนายทิม อติธรรมานนท์ และนายนิยม ทองชิตร์
3. สมัยสวนสนุก การจัดการแข่งขันในสมัยนี้ รู้สึกว่าเจ้าของสนามได้จัดการแข่งขัน และได้จัดการแข่งขันอยู่เป็นเวลาหลายปีให้นักมวยไทย มีชื่อเสียงขึ้นหลายคนเช่น นายสมาน ดิลกวิลาส นายสมพงษ์ เวชสิทธิ์ เป็นต้น กรรมการที่ชี้ขาดการตัดสินในขณะนั้นและนับว่ามีชื่อเสียงควรกล่าวคือ หลวงพิพัฒน์ กลกลาย นายสุนทร ทวีสิทธิ์ (ครูгимเส็ง) และนายนิยม ทองชิตร์
4. สมัยหลักเมืองและสวนเจ้าเชษฐ การแข่งขันชกมวยในสมัยนี้นับว่าเข้มแข็งดีมาก เพราะทางราชการทหารได้เข้าจัดการเพื่อเก็บเงินบำรุงราชการทหาร คณะกรรมการและนักมวยได้ร่วมมือกันเป็นอย่างดี จนเก็บเงินส่งบำรุงราชการทหารได้เป็นจำนวนมากสมความประสงค์ของราชการทหาร ตลอดจนทำให้นักมวยที่มีชื่อเสียงเกิดขึ้นอีกหลายคน เช่น พล พระประแดง เพิก สิงห์พัลลภ ถวัลย์ วงศ์เทเวศน์ ประเสริฐ ส.ส. และ ทองใบ ынดรกิจ ได้จัดการแข่งขันอยู่เป็นเวลาหลายปี จึงได้เลิกการแข่งขันเมื่อใกล้ ๆ สงครามโลกครั้งที่ 2 กรรมการผู้ชี้ขาดได้ทำการตัดสินอยู่เป็นประจำตลอดนั้น มีอยู่ 3 คนด้วยกัน คือ นายตั้งเวียน หิรัญเลขา, นายเจือ จักขุรักษ์, นายวงศ์ หิรัญเลขา
5. สมัยปัจจุบัน ได้ทำการแข่งขัน ณ เวทีราชดำเนินและเวทีลุมพินีเป็นประจำทุกวันสลับกันไป ยังมีเวทีชั่วคราว เช่น เวทีกองทัพอากาศ เวทีกองทัพเรือ และตามต่างจังหวัดทุกจังหวัด การแข่งขันมีทั้งมวยไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และมวยสากล ตลอดจนได้จัดส่งให้นักมวยต่างประเทศเข้ามาแข่งขัน และจัดส่งนักมวยไทยไปแข่งขัน ณ ต่างประเทศในปัจจุบัน

มวยไทยเป็นกีฬาที่เก่าแก่ที่สุดของเรา และเป็นที่ยินยอมของประชาชนทุกชั้นทุกสมัย ในขั้นต้นการแข่งขันมวยไทยไม่ได้มีกติกาเป็นลายลักษณ์อักษร นายสนามต้องชี้แจงให้นักมวยคู่แข่งทราบถึงหลักเกณฑ์ในการแข่งขันนั้น ๆ หลักเกณฑ์ต่าง ๆ เหล่านี้เมื่อใช้กันมากขึ้นก็กลายเป็น จารีตประเพณี ซึ่งใช้เป็นหลักสำหรับการแข่งขันสืบมา

พ.ศ. 2455 ม.จ.วิบูลย์ สวัสดิ์วงศ์ สวัสดิ์กุล ซึ่งสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยในประเทศอังกฤษ ได้ทรงนำวิชามวยฝรั่ง (มวยสากล) มาสอนให้แก่คณะครูที่สามัคยาจารย์สมาคม และได้ทรงร่างกติกามวยฝรั่งขึ้น ในไม่ช้ามวยฝรั่งก็ได้แพร่หลายไปตาม โรงเรียนต่าง ๆ ทว่าพระราชอาณาจักร โดยรวดเร็ว

พ.ศ. 2462 กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดให้มีการแข่งขันมวยฝรั่งระหว่างนักเรียนขึ้นเป็นครั้งแรก ส่วนกติกามวยฝรั่งซึ่ง ม.จ.วิบูลย์ สวัสดิ์วงศ์ สวัสดิ์กุล ได้ทรงร่างขึ้น มีการแก้ไขบ้างเล็กน้อย และคณะกรรมการจัดการกีฬาของกระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดพิมพ์ขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2470

พ.ศ. 2470 กระทรวงมหาดไทยมีความประสงค์จะออกกฎกระทรวง ว่าด้วยเงื่อนไขในการอนุญาตให้เล่นการพนันมวยชก มวยปล้ำ ตามพระราชบัญญัติการพนัน

พ.ศ. 2470 และขอให้กรมพลศึกษาปรับปรุงแก้ไขกติกาเหล่านี้ให้รัดกุมยิ่งขึ้น กรมพลศึกษาเห็นชอบด้วย จึงแจ้งให้เจ้าหน้าที่กรมพลศึกษาร่วมมือกันพิจารณาร่างกติกามวยไทย มวยฝรั่ง และมวยปล้ำขึ้นใหม่จนสำเร็จเมื่อ 10 มีนาคม 2477 และเริ่มใช้กติกาใหม่นี้ตั้งแต่ 1 เมษายน 2480 เป็นต้นไป และได้จัดพิมพ์ครั้งที่ 1 เมื่อ พ.ศ. 2482

พ.ศ. 2477 กระทรวงมหาดไทยได้วางข้อบังคับคุ้มครองการแข่งขันชกมวยไทย มวยฝรั่ง เพื่อเป็นการแข่งขันชั่วคราว

มวยไทยในปัจจุบัน

มวยอาชีพ ทางบริษัทมวยเวทีราชดำเนิน ได้วางระเบียบข้อบังคับ และกติกาแข่งขันขึ้น โดยได้อาศัยระเบียบข้อบังคับและกติกามวยสากล (อาชีพ) ของประเทศฟิลิปปินส์เข้าเทียบเคียง เพื่อให้เข้ากับระเบียบข้อบังคับของสหพันธ์มวยภาคตะวันออก ซึ่งประเทศไทยเราได้เป็นภาคีอยู่ด้วย ทางเวทีราชดำเนิน ได้ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับกติกาใหม่นี้ตั้งแต่ เดือนมิถุนายน 2498 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน

สำหรับในด้านการแข่งขันมวยไทยเป็นมาอย่างไรนั้น ขอนำบทความในเรื่อง “จากสวนกุหลาบ ถึงราชดำเนิน” ของสมิงกระหรง ซึ่งได้เขียนไว้ในสมุดภาพบันทึกความวิวัฒนาการของเวทีมวยราชดำเนินดังต่อไปนี้

การเขียนเรื่องกีฬามวยไทยกำเนิดขึ้นในสมัยใดนั้นเป็นเรื่องสุดวิสัยของการเขียน รายละเอียดของการก่อตั้งกีฬามวยเมืองไทยเป็นเพียง ตั้งแต่ยุคสมัยสวนกุหลาบสมัยพระยา “แม่คนนท์เสน” มาจนถึงสมัยเวทีมวยราชดำเนินก็ตกอยู่ในภาวะอันเดียวอย่างที่เรารู้และท่านจะเล่าสู่กันฟัง ได้เพียงจากความทรงจำ บางระยะบางตอนเท่านั้น เพราะว่าความทรงจำของคนเรานั้นมักสั้น เรื่องที่จะนำมาเล่าสู่กันฟังนี้เสี่ยงต่อการผิดพลาด ได้มากทีเดียว ถึงกระนั้นก็พยายามอย่างที่สุดเท่าที่จะพยายามทำได้

ที่เรียกว่าสนามครั้งนั้นเป็นสนามจริง นายสนามเอาเชือกมาถักพันพอเป็นบริเวณเข้า และนักมวยก็คาดเชือกชกกันบนพื้นดิน ใช้จอกหรือกะลา ลอยน้ำเป็นมาตรากำหนดเวลาจบครั้งหนึ่งเรียกว่ายกหนึ่ง การต่อสู้ตามความรู้สึกในขณะนั้นก็เรียกว่าตื้นตื้นดี แต่ถ้าหากให้ชกกันเดี๋ยวนี้ก็คง ถูกคนคูโห้หรือให้กรรมการไล่ลงหรือออกจากเวทีแน่ เพราะกว่าจะชกกันแต่ละครั้งนั้นนานจนเมื่อยขา แต่น่าสนใจเนื่องจากหมัดที่ใช้ชกคาดด้วย เชือกแทนสวมนวมอย่าง ไรก็คิกกีฬามวยเริ่มเข้าสู่ระเบียบอย่างจริงจัง ก็เมื่อสร้างเวทีขึ้นกลางสนามฟุตบอลสวนกุหลาบ พื้นใช้ไม้กระยาเลยถือลำแพน หรือถือกระจูดปูทับข้างบน มีการนับยกโดยการจับเวลาเป็นนาทีมีการคอยห้าม ครั้งแรกเคยใช้กรรมการ 2 คน คนหนึ่งคอยกันฝ่ายแดง อีกฝ่ายคอยกันฝ่ายน้ำเงิน คนหนึ่งคือพระยานนท์เสน อีกคนหนึ่งคือพระยานเรนทร์ราชาที่เป็นกรรมการตัดสินที่นิยมยกย่องแพร่หลายอยู่ในระหว่าง นักมวยและคณะหัวหน้านักมวยทั่วไป

สำหรับการชกนั้น ชกกันสลัดคู่ เช่น คู่ 1 ชกครบ 1 ยกแล้วก็ลงจากเวที มาให้คู่ 2 ขึ้น ไปชกกัน เพื่อมิให้คนดูเสียเวลารอคอย พอครบยกก็ลง ให้คู่แรกขึ้นชกยกที่ 2 หากยังไม่มีกรรมการแพ้ชนะกันก็ให้ชกกลับกันเรื่อยไปจนกว่าจะสิ้นแสงตะวัน หลีกเกณฑ์และกติกาเบื้องต้นอนุญาตให้ชกกันได้ในเวลาถึง นักมวยตอนนั้นจึงต้องเรียนรู้วิธีต่อสู้รอบตัวทีเดียวเพราะฟาวล์ไม่มี แม้กระทั่งกักใบหูก็เคยปรากฏ อีกอย่างหนึ่งสมัยนั้นนักเรียนพลศึกษามีมากอยากจะได้ขึ้นชก เป็นการแสดงฝีมือ และสอบไล่มวยไทยไปในตัวเสร็จแล้วก็ให้พวกนักมวยต่างจังหวัด จึงตกลงวางหลักกติกาให้มีการใช้ยูยิตซูช่วยด้วย จึงเป็นของธรรมดาที่เรา จะเห็นนักมวยต่างจังหวัดซึ่งไม่เคยรู้ยูยิตซูคืออะไร ถูกทุ้มถูกถ้อนจนออกปากส่งเสียงร้องเอ็ดตะโรยแพ้ให้ลั่น ไป นอกจากบางรายอย่าง ประสิทธิ์ บุญญารมย์ ซึ่งถูกคาทักบ้ำเกราะตะเสียดึงตัวไม่ติดและสลบคาเท้าไปในที่สุด

กติกามวยไทยเราได้รับการทำนุบำรุง ได้รับการปรับปรุงระเบียบแบบแผน กฏกติกา จรรยา มารยาท และสวัสดิภาพตามแบบสากลนิยม หลายคนที่เคยดูมวยสมัยนั้น และสมัย

ต่อ ๆ มาที่หลักเมือง ที่สวนกุหลาบสนามชัย ท่าช้าง เคยเห็นนักมวยและมิตรสหายชาวเกดของนักมวย ยกพวกตีกันหัวร้างข้างแตก ภายหลังจากการชิงชัย เพราะว่าฝ่ายใดไม่พอใจ ชุมนแค้นอาฆาตพยาบาท หรือ เพียงแพ้นั้น แต่เมื่อได้มาเห็นนักมวยที่หน้าตาขบขัน ตรงเข้าสวมกอดกันหลังจากที่การชกได้ยุติ ลง และงูมือเข้าโรงอาหารหรือสุรา เมื่อออกจากสนามก็มักจะเดินเดิน ในความเป็นนักกีฬาที่แสดงแก่นั่นเองที่ผลของพลศึกษาในสาขาวิชามวย ทั้งแบบไทยและสากล ได้ให้แก่จิตใจของนักกีฬาและประชาชน ตลอดจนบุคลากรกลุ่มลูกคดลูกคดลานของกีฬามวยจากสวนกุหลาบยุคโน้น มาจนถึงเวทีราชดำเนินในปัจจุบัน

ความเป็นมาของมวยไทย มวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวที่สามารถนำไปใช้ได้ทั้งในเชิงกีฬาและการต่อสู้จริง ๆ ศิลปะประเภทนี้มีมาแต่โบราณกาล บรรพบุรุษของชาติไทยได้ฝึกฝนอบรมสั่งสอนลูกบุตรไว้เพื่อป้องกันตัวและชาติ บรรดาชายฉกรรจ์ของไทยได้รับการฝึกฝน วิชามวยไทยแทบทุกคน นักรบผู้กระเดื่องนามทุกคนต้องได้รับการฝึกฝนอบรมศิลปะประเภทนี้อย่างชัดเจนทั้งสิ้น เพราะการใช้อาวุธในสมัยโบราณ เช่น กระบี่ พลอง ดาบ ง้าว ทวน ฯลฯ ถ้ามีความรู้วิชามวยไทยประกอบด้วยแล้วจะทำให้เกิดประโยชน์มากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยามที่เข้าสู่ต่อสู้คิดพันประชิดตัว ก็จะได้อาศัยใช้อวัยวะบางส่วนเข้าช่วย เช่น เข่า เท้า สอก เป็นต้น แต่เดิมมาศิลปะมวยไทยที่มีชั้นเชิงสูงมักจะฝึกสอนกันในบรรดาเจ้านายชั้นผู้ใหญ่ หรือเฉพาะพระมหากษัตริย์และขุนนางฝ่ายทหารเท่านั้น ต่อมาจึงได้แพร่หลายไปถึงสามัญชนซึ่งได้รับการถ่ายทอดวิชาการจากบรรดา อาจารย์ซึ่งเดิมเป็นขุนพลหรือยอดนักรบมาแล้ว วิชาการจึงได้แพร่หลายและคงอยู่ครบเท่าทุกวันนี้

มวยไทยศิลปะการต่อสู้และป้องกันตัว แต่ก็แตกต่างไปจากมวยสากล คือ นอกจากจะใช้หมัดชกคู่ต่อสู้แล้ว ยังสามารถใช้ เข่า เท้า และสอกคู่ต่อสู้ได้อีก การใช้หมัดชกในแบบมวยไทย นอกจากจะมีการชกตรง ชกชูด และชกอัปเปอร์คัต เหมือนกับแบบมวยสากลแล้ว มวยไทยยังได้มีการชกมวยแบบมุดตัว เหวี่ยง หมัดกลับ ถ้าคู่ต่อสู้ไม่ได้จ้องดูและไม่ก้มศีรษะลง มักจะถูกหมัดเหวี่ยงกลับของคู่ต่อสู้ถึงกับน็อกเอาท์ก็ได้ หมัดเหวี่ยงกลับก็เป็นหมัดหนึ่งคล้ายกับมุด ตัวเหวี่ยงหมัดกลับ แต่ใช้ข้อมือหรือหลังมือทุบหรือตีคู่ต่อสู้ นักมวยไทยทั่ว ๆ ไปยังใช้วิธีชกตามแบบเหล่านี้อยู่ และนอกจากนั้นยังใช้อวัยวะอย่างอื่นช่วยได้อีกหลายวิธี เช่น ใช้เท้าเตะต่ำ เตะสูง เตะตรง เตะตัด และถีบ ซึ่งจะใช้ได้ทั้งปลายเท้า ฝ่าเท้า หลังเท้า และสันเท้า นักมวยไทยมีความชำนาญ มากในการใช้เท้า ส่วนใหญ่เป็นการเตะและถีบ ส่วนการใช้เข่า นักมวยไทยก็ใช้ได้หลายวิธีด้วยกัน เช่น กระโดดตีเข่า จับกอดคู่ต่อสู้ตีเข่า นอกจากนั้น ยังรู้จักใช้สอก ซึ่งเต็มไปด้วยอันตรายอย่างยิ่ง วิธีตีสอกก็มีอยู่หลายวิธีด้วยกัน คือ สอกตี หมายถึงกดปลายสอกลงโดย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตรงสอกตัด คือ เหยียงสอกขนานกับพื้น สอกงัด คือ วัตถุประสงค์ของขึ้น หรือยกปลายสอกขึ้น สอกพุ่ง คือ พุ่งสอกออกไปยังคู่ต่อสู้ สอกกลับ คือ การหมุนตัวกลับพร้อมกับตีสอกตามแบบต่าง ๆ ไปด้วย

การชกมวยไทยในสมัยโบราณเป็นการต่อสู้กันแบบตัวต่อตัว ต่อสู้กันจริง ๆ และหวาดเสียวตื่นเต้นมากกว่าสมัยนี้นักมวยสมัยเก่าต้องใช้ค่าย คิบบุบแปงให้แข็งแรง เส้นโตขนาดคินสอคำพันมือตั้งแต่สันมือตลอดถึงข้อศอก และพันรัดเป็นปมทางด้านหลังของข้อมือ (สันหมัด) เป็นรูปก้นหอยที่เรียกว่า “คาดเชือก” ซึ่งไม่มีการสวมนวมเหมือนอย่างสมัยปัจจุบัน ฉะนั้นการชกแข่งขันในสมัยนั้นเมื่อถูกชกไปหน้า หรือเพียงแต่เฉียดคิบนั่งส่วนใดส่วนหนึ่งไปเท่านั้น ก็แน่นอนทีเดียวว่าจะทำให้เลือดซึมออกมาทันที ในสมัยก่อน เมื่อครั้งยังไม่มีการชกข้อมือมากนัก กับทั้งไม่รัดกุมเหมือนสมัยปัจจุบัน นักมวยทั้งสองฝ่ายจะต้องต่อสู้กันอย่างระมัดระวัง ศีรษะก็ใช้ชนคู่ต่อสู้ได้ เพียงแต่ห้ามกัดกันเท่านั้นต่อมาได้แก้ไขปรับปรุงกติกาการแข่งขันเรื่อยมาจนถึงสมัยปัจจุบัน

สนามมวยเวทีลุมพินี

สนามมวยเวทีลุมพินี ได้ก่อตั้งเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2499 เป็นสนามมวยมาตรฐาน 1 แห่งในจำนวนทั้งหมด 2 แห่งในประเทศไทย (อีกแห่งหนึ่งคือราชดำเนิน) ได้สร้างชื่อเสียงทั้งในด้านการเสริมสร้างและผลิตนักมวยไทยชั้นนำของประเทศ ส่งเสริมศิลปะมวยไทยให้แพร่หลายทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตลอดจนสร้างนักมวยสากลจนสามารถเป็นแชมป์โลกหลายคน และมีส่วนส่งเสริมธุรกิจภายในประเทศด้วยการสร้างอาชีพให้แก่ นักมวย, ค่ายมวย และผู้จัดการรวมทั้งในความบันเทิงแก่ผู้สนใจในวงการกีฬาประเภทนี้โดยทั่วกัน

ภาพประกอบที่ 2 บรรยากาศเวทีลุมพินี สนามมวยที่ได้รับความนิยมในปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สนามมวยราชดำเนิน

สนามมวยราชดำเนินเป็นสนามมวยระดับมาตรฐานอีกแห่งหนึ่งที่มีความนิยมสูงสุดในประเทศไทย ทั้งในคนไทยและชาวต่างชาติ

ภาพประกอบที่ 3 บริเวณด้านหน้าสนามมวยราชดำเนิน

การแข่งขันมวยไทยในปัจจุบัน

การแข่งขันมวยไทยในปัจจุบันนี้ นักมวยต้องสวมนวมขนาด 4 ออนซ์ และแต่งกายแบบนักกีฬา มวย คือ สวมกางเกงขาสั้น สวมกระชับ ส่วนผู้โละสวมปลอกรัดข้อเท้า และจะมีเครื่องรางของขลังผูกไว้ที่แขนท่านบนก็ได้ ในการแข่งขันมีผู้ตัดสินซึ่งขาดบนเวที 1 คน มีผู้ตัดสินให้คะแนนอยู่ข้างเวที 2 คน มีผู้จับเวลา 1 คน และมีแพทย์ประจำเวที 1 คน จำนวนยกในการแข่งขันทั้งหมดมี 5 ยก ยกละ 3 นาที พักระหว่างยก 2 นาที การแข่งขันแบ่งเป็นรุ่นตามน้ำหนัก ตัวของนักมวยเหมือนกับหลักเกณฑ์ของมวยสากล ผู้ตัดสินมีอำนาจหน้าที่ตามกติกาการแข่งขัน อวัยวะที่ใช้ในการต่อสู้แข่งขันได้คือ หมัด เข่า เข่า และศอกเข้าชก ตะ ถีบ ทูป ถอง ตี ฯลฯ ได้ทุกส่วนของร่างกายโดยไม่จำกัดที่ชก

ก่อนการแข่งขันนักมวยทั้งสองจะทำการไหว้ครูและรำรำ คือ กราบสามครั้ง เพื่อระลึกถึง บิดา มารดา ครูอาจารย์ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เคารพนับถือ ตลอดจนขอคุณพระศรีรัตนตรัย หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้มาช่วยคุ้มครอง และขอให้ได้ชัยชนะด้วยความปลอดภัยในที่สุดแล้วจึงรำรำไปรอบ ๆ เวทีตามแบบฉบับของครูที่ได้สอนไว้ให้โดยตลอด นักมวยทุกคนจะสวม “มงคล” ที่ศีรษะ มงคลนี้ทำด้วยด้ายดิบหลายเส้นรวมกันแล้วพันหุ้มด้วยผ้า โขนาคันนิ้วมือทำเป็น รูปบัวเพื่อสวมศีรษะ การสวมมงคลไว้ก่อนแข่งขันนี้เป็นขนบธรรมเนียมประเพณีของไทย ถือว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งครูอาจารย์ได้ทำพิธีปลุกเสก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และให้ความเป็นสิริมงคลไว้แก่คน ฉะนั้นนักมวยจะสวมมงคลไว้ตลอดเวลาที่ทำการไหว้ครูและรำรำ และจะถอดออกจากศีรษะได้ในเมื่อจะเริ่มการแข่งขัน ในระหว่างการไหว้ครูและรำรำนั้นจะมีดนตรีบรรเลงประกอบตามทำนองของคนตรีไทยเป็นจังหวะช้า ๆ เครื่องดนตรีเหล่านั้นได้แก่ปี่ชวา กลองแขก 2 และฉิ่ง 1 เมื่อถอดมงคลแล้วกรรมการผู้ชี้ขาดจะให้ให้นักมวยทั้งสองมาจับมือกัน ซึ่งเป็นการแสดงถึงการมีน้ำใจเป็นนักกีฬาพร้อมกันนั้นก็จะต้องอดึกอดาคิดสำคัญ ๆ อันเกี่ยวกับการแข่งขันให้นักมวยทั้งสองได้ทราบ ครั้นเมื่อการต่อสู้ได้เริ่มขึ้นอย่างจริงจังแล้วดนตรีบรรเลงในทำนองเร่งเร้าให้นักมวยทั้งสองเกิดความ รู้สึกฮึกเหิมและมุ่งเข้าต่อสู้กันอย่างดุเดือด การรำรำและการต่อสู้โดยมีดนตรีประกอบนั้น นอกจากจะถือว่าเป็นศิลปะแล้ว ยังเป็นประเพณีอันดีงามของ ชาวไทยมาแต่โบราณกาล จนไม่อาจจะทิ้งให้สูญหายไปเสียได้

ปัจจุบัน การแข่งขันมวยไทยเป็นกีฬาอาชีพ โดยสิ้นเชิงเฉพาะในกรุงเทพฯ มีการแข่งขันเป็นประจำเกือบทุกวัน วันละ 2 รอบก็มี สำหรับการควบคุม มวยอาชีพขึ้นอยู่กับกฎข้อบังคับของกระทรวงมหาดไทย ที่มี ใช้อาชีพก็มีเพียงการฝึกสอนในสถาบันการพลศึกษาเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อมิให้ศิลปะมวยไทย สูญหายไปและเพื่อรักษาไว้ซึ่งการกีฬาประจำชาติอันเป็นศิลปะในการต่อสู้ ชาวต่างประเทศที่มีโอกาสได้มาท่องเที่ยวในประเทศไทย ก็มักจะไมยอมพลาด โอกาสที่จะไปชมการแข่งขันมวยไทยจะต้องพยายามเข้าชมการแข่งขันมวยไทย ปรากฏว่าเป็นที่น่ายินดีของชาวต่างประเทศมาก เพราะมวยไทยมีวิธชกแปลกที่สุดในโลก และยิ่งกว่านั้นนักมวยไทยยังได้เคยเดินทางไปแสดงในต่างประเทศหลายครั้งจนเป็นที่รู้จักกันแพร่หลายทั่วไป มีศิลปะการต่อสู้ของชาติต่าง ๆ ได้ขอเข้ามาต่อสู้กับมวยไทย เช่น ยูโด คาราเต้ เทควันโด มวยสากล มวยปล้ำ มวย Kick Boxing, Martialart ฯลฯ ซึ่งการต่อสู้แต่ละครั้งมวยไทยจะเป็น ฝ่ายได้รับชัยชนะ ทำให้ชาวต่างชาติเห็นว่าศิลปะการต่อสู้แบบมวยไทย เป็นวิธีการต่อสู้ที่มีพิสดารรอบด้าน จึงพากันสนใจเรียนมวยไทยกันมาก อีกทั้งมีคนไทยที่มี ความรู้ด้านมวยไทยเป็นอย่างดี ซึ่งอาจเป็นครูสอนมวยไทยมาก่อน หรือบางคนเป็นนักมวยที่มีฝีมือและมีชื่อเสียงมาก่อน ไปอาศัยในต่างประเทศ ได้เปิดสอนมวยไทยในประเทศที่ตนเองไปอาศัยอยู่นั้น ซึ่งได้รับการสนใจเป็นอันมาก ปัจจุบันมวยไทยอาชีพได้เผยแพร่จนเป็นที่รู้จักทั่วกัน จนมีการจัดการแข่งขันมวยไทย ในต่างประเทศบ่อย ๆ เช่น อังกฤษ อเมริกา แคนาดา เนเธอร์แลนด์ ญี่ปุ่น ฯลฯ เป็นการแข่งขันมวยไทยระหว่างนักมวยไทยกับมวยต่างชาติที่ฝึกและนิยมมวยไทย หรือการแข่งขันระหว่างนักมวยไทยด้วยกันเองในต่างแดนจากความสนใจของชาวต่างชาติที่ฝึกมวยไทยนี้เอง จึงมีนักมวยต่างชาติเข้าใจและมีฝีมือ ในการต่อสู้แบบมวยไทยเป็นอย่างดีขึ้น

หน่วยงานที่รับผิดชอบต่อการกำหนดมาตรฐานและกติกามวยไทยในประเทศไทย

สมาคมมวยไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทย

The Amateur Boxing Association of Thailand

ดำเนินงานเรื่องการควบคุมกติกาการแข่งขันมวยไทยแบบสมัครเล่นทั้งในไทยและทั่วโลก

154 Swimming Bldg. Visutkasat Rama 1, Patumwan Bangkok 10330 Thailand Tel. (02) 216-4983 ,
216-9229

สมาพันธ์มวยไทยโลก IFMA and IAMTF World Muaythai Federation

กำลังดำเนินงานเกี่ยวกับการนำมวยไทยไปสู่การแข่งขันร่วมกับกีฬาสากลประเภทอื่น ๆ เช่นในซีเกมส์
ไปจนถึงโอลิมปิกที่จะนำเข้าได้สำเร็จได้ในเวลาอันใกล้

สภามวยไทยโลก World Muaythai Council (WMC)

กำหนดมาตรฐานกติกาต่าง ๆ ของมวยไทยทั่วโลก

226 Ban Ampawan Sriyudhaya Rd, Dussit, Bangkok, 10300 Thailand Tel. 02-2807251-2

Fax. 02-2807253

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มผู้สนใจฝึกมวยไทยในค่ายมวยมาตรฐาน

กลุ่มผู้สนใจฝึกฝนมวยไทยชาวไทยในประเทศไทยกลุ่มนี้ เป็นผู้สนใจฝึกฝนมวยไทยในแง่กีฬา ทั้งที่สนใจจะฝึกและฝึกอยู่แล้วตามค่ายมวยระดับภูมิภาคมาตรฐาน เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 18 – 30 ปี มี medium - well education มีกำลังซื้อสูง รายได้มากกว่า 15,000 บาทต่อเดือน(อ้างอิงมาจาก สปอร์ต ฟอรัมประเทศไทย) เนื่องจากราคาเล่าเรียนมากกว่าเดือนละ 10,000 บาท อีกทั้งผู้ที่ฝึกต้องมีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมจากอุปกรณ์การฝึกต่าง ๆ อีกพอสมควร

ภาพประกอบที่ 4 บรรยากาศที่สนุกสนานของผู้ฝึกของค่ายแฟร์เท็ก

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

คุณ ทรงวุธ หงษ์ไทย อายุ 26 ปี อาชีพรับราชการทหาร สนใจฝึกมวยไทยเนื่องจาก ก่อนหน้านี้ได้ไปฝึกคาราเต้กับจิ่วจิตสีมาก่อน แล้วก็เลยหันมาลงมวยไทยบ้าง แล้วพบว่าอาวุธมวยไทยจัดจ้านลึกลับ สนุกสนานมากกว่า ปัจจุบันฝึกอยู่กับ ค่ายแฟร์เทคิม ได้ระดับบวมน้ำเงิน (Scholar)

คุณ วิฑูรย์ พิทักษ์วีรกุล อายุ 21 ปี อาชีพนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ สนใจที่จะฝึกมวยไทยแต่ปัจจุบันยังไม่ได้เริ่มฝึกเนื่องจากยังศึกษาข้อมูลก่อนตัดสินใจว่าจะเลือกที่ใดที่เริ่มสนใจจะฝึกเนื่องจากมีเพื่อนคนหนึ่งเป็นนักมวยไทยอาชีพแล้ว ขวฟ่องเล็ก ลูกสุรธรรม โดยเพื่อนอาศัยฝึกมาตั้งแต่เด็ก สุขภาพแข็งแรง สมารถก็สูง รูปร่างดี คุณเป็นลูกผู้ชาย

คุณ มานพ อายุ 25 ปี อาชีพสถาปนิก เริ่มต้นจากชอบดูมวยปล้ำ ต่อมาก็เป็นมวยไทย จากนั้นก็
 มองสั่ง DVD จาก Internet มาลองฝึกดูเอง ปัจจุบันได้ไปฝึกประจำในค่ายมวยแล้ว และยังอยู่ในระดับเริ่ม
 ต้น(นวมขาว)

ข้อมูลเกี่ยวกับค่ายมวยระดับมาตรฐานในประเทศไทย

ตัวอย่างข้อมูลการฝึกและราคาเล่าเรียนของค่าย ส. วรพิน (Sor Worapin)

Sor Worapin Training Schedule

Morning

- 6.30 Warm up / Stretch
- 6.45 10-km. Jogging
- 7.20 Shadow Box & Drills
- 7.40 Bag Work
- 8.00 Pad Work
- 8.20 Clinching / Sparring
- 9.00 Drills
- 9.35 Exercises (Sit Ups, Push Ups, Chin Ups)
- 9.50 Cool Down Stretch

Afternoon

- 3.30 Warm Up / Stretch
- 3.20 3-km. Jogging
- 3.40 Skipping
- 3.55 Shadow Box
- 4.25 Bag Work
- 5.00 Pad Work
- 5.30 Clinching / Sparring
- 6.00 Drills
- 6.20 Cool Down Stretch

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Training Fees

Cost per	Day	Week	Month
Baht	500	3,000	12,000

ภาพประกอบที่ 5 บรรยากาศใน โรงยิมฝึกของค่าย ส. วรพิน

ตัวอย่างรายชื่อค่ายมวยไทยระดับมาตรฐานที่ได้รับความนิยมในประเทศไทย

- **โรงเรียนมวยไทย Muaythai Institute**

336/932 Prachatipat Thanyaburi Patumthani Rangsit Bangkok, Thailand 12130

E-Mail: KhunA@MuayThai.th.net <http://www.muaythai.th.net>

- **สถานฝึกสอนมวยไทยนานาชาติ Pattaya International Muaythai Training School**

193/15 Moo 11 Thepprasit Rd., Pattaya City Cholburi 20260 Thailand Tel. 038-410111

Fax 038-426555 <http://www.alcazar-pattaya.com/bodymuay.html>

- **เกียรตินุชบา Lanna Muay Thai**

64/1 Soi 1 (Soi Chang Kian) Huay Kaew Road, Chiangmai 50300 Thailand Fax: (66-53) 818 764

e-mail: tbw@asiaplus.com <http://www.asiaplus.com/lannamuaythai/home.htm>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- แฟร์เท็กซ์ Fairtex Muay Thai Bangkok

99/2 Moo 3 Soi Boothamansom, Thaeparak Rd., Bangplee, Samuthprakarn 10540, Bangkok,
Thailand Tel: (02) 385-5148-9 Fax: (02) 385-5403 <http://www.fairtexbkk.com>

- เกียรติบุษบา Lanna Muay Thai

64/1 Soi 1 (Soi Chang Kian) Huay Kaew Road, Chiangmai 50300 Thailand Fax: (66-53) 818 764
e-mail: tbw@asiaplus.com <http://www.asiaplus.com/lannamuaythai/home.htm>

- สถาบันมวยไทย Muaythai Academy

SV CITY Bldg. 896/1-2 3 floor City tower 1 Rama 3 Bang Phong Plang Yannava Bangkok 10120
Tel (02) 682-8477,682-8480,682-8469 <http://www.muaythaicenter.com>

- คิษย์ผู้พันตั้ง (SIT-PHUPANTUEANG CAMP)

Pracha u-tid Rd, Wangthonglang Rd. Bangkok Thailand

- ร่มโพธิ์yim (ROMPO GYM)

ROMPO MANSION 115 Rimtanroadfai Rd., Klongtoey, Bangkok 10110

- นครทองปาร์ควิว (NAKORNTHONG PARKVIEW 1 CAMP.)

21 Klongmahanak Pomplab Bankok Thailand , OR NAKORNTHONG PARKVIEW2 Camp.

Nakornthongparkview 3, Bangkok - Bangbuathong cross Rd. Nontaburi province Thailand

Tel: (02)925-5095 -9

- ปิ่นสินชัย (Pinsinchai Camp)

Soy Khaimuay Chokchai 4 Huaykwang Bangkok tel. (02) 746-0637-8, 752-8660, (01) 492-0908

fax. (02) 746-0638

....11๑1.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การวิเคราะห์และสรุปข้อมูล

การวางแผนทางนิตยสาร

นิตยสาร 'MUAYTHAI'

เป็นนิตยสารสำหรับผู้สนใจฝึกฝนมวยไทยในแง่กีฬา ทั้งที่สนใจจะฝึกและฝึกอยู่แล้วตามค่ายมวยระดับภูมิภาคมาตรฐาน(หรือเรียกกันว่าค่ายอินเตอร์) ที่มีบุคลิกเป็นหนุ่มนักกีฬาไฟแรง แข็งแรงต่อสู้เก่ง มีLook อินเตอร์มีเพื่อนชาวต่างชาติ ที่ต้องการข้อมูลเรื่องราวข่าวสารเกี่ยวกับที่ผลประโยชน์ต่อการฝึกเรียนรู้เช่น เทคนิคการพัฒนาฝีมือ ข้อมูลแนะนำค่ายมวยคุณภาพ ข้อมูลการดูแลสุขภาพระหว่างฝึกฝน ฯลฯ ตลอดจนเรื่องราวการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของคนในกลุ่มที่สนใจฝึกมวยเหมือนกัน

โดยภาพรวมแล้วเรื่องราวที่จะนำเสนอคือจะเน้น ในเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจฝึกฝน มีบางส่วนจำเป็นต้องประกอบกับโฆษณา เนื่องมาจากกลุ่มเป้าหมายบางส่วนของนิตยสารยังเป็นผู้สนใจแต่ยังไม่เริ่มฝึก อาจต้องรับรู้ข้อมูลโฆษณาก่อนตัดสินใจฝึก หรือมีข้อมูลวัสดุอุปกรณ์การฝึกใหม่ ๆ ที่มีคุณภาพสูงแนะนำให้แก่ผู้ฝึกอยู่แล้วและผู้ยังไม่เริ่มฝึกอีกด้วย สรุปแล้ว หน้าที่ระหว่างเนื้อหาและโฆษณา ในนิตยสาร 'MUAY THAI' จะมีอยู่พอ ๆ กัน โดยโฆษณาอาจจะมีปะปนอยู่ในเนื้อหาบางส่วนบ้าง

บุคลิกของนิตยสาร 'MUAY THAI' เป็นนิตยสารสำหรับผู้อ่านที่มีบุคลิกเป็นหนุ่มนักกีฬาไฟแรง แข็งแรงชอบการต่อสู้และทำทาย มีวินัย ติดตามข้อมูลข่าวสารใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวงการหมัดมวย มี Look อินเตอร์มีเพื่อนชาวต่างชาติค่อนข้างมาก

คอลัมน์เนื้อหาในนิตยสาร

คอลัมน์เนื้อหาในนิตยสารแบ่งเป็นดังนี้

1. **What 's New** ข้อมูลข่าวสารและเรื่องราวที่เกิดขึ้นในวงการมวยไทยและแวดวงผู้ฝึกมวยไทย
  - แนะนำ ไฟท์ที่น่าสนใจ ที่ผ่านไปแล้วที่จะติดตามและสะสมได้จาก DVD
  - The Legend Champion บทความเกี่ยวกับผู้ฝึกที่ประสบความสำเร็จจนได้เป็นแชมป์
  - In & Out เกร็ดเรื่องราวที่เข้ามาใหม่เป็นที่นิยม และเกร็ดที่ถือว่าเซซ
  - Muaythai TV Program ไฟท์แนะนำที่ติดตามได้ทางโทรทัศน์
  - Up Level หนทางการแข่งขันทดสอบ ที่ค่ายต่าง ๆ จะจัดขึ้น เพื่อโฆษณาให้ผู้ฝึกไปทำ ทายวัดและยกระดับนวม(Level)ของตัวเอง
  - News ข่าวสารใหม่ ๆ ในวงการ
2. **Quality Camp** เยี่ยมชมค่ายมวยคุณภาพฉบับละค่าย เป็นรายละเอียดคุณภาพต่าง ๆ ของค่าย ราคารอรัตฝึกฝน และรายละเอียดเกี่ยวกับทำอะไรถึงจะเริ่มต้นกับค่ายนี้ได้ (บางค่ายระดับจะ ต้องมีพื้นฐาน บางค่ายก็ไม่ต้อง)
3. **New product** แนะนำสินค้าสำหรับฝึกมวยไทยที่ออกมาใหม่
4. **Special** บันไดสู่ดวงดาวของผู้ฝึกที่ต้องการเป็น โปรชกกับนักมวยอาชีพจริง
  - MT Training ข้อมูลการฝึกแบบมืออาชีพ พร้อมตารางการฝึก
  - หนทางสู่การเป็น Champion แนะนำการเตรียมตัวและการสมัครชกตามสนามมวย อาชีพ
5. **Trainer Clinic** เกี่ยวกับการรักษาดูแลสุขภาพ ตลอดจนการซ่อมแซมเมื่อสึกหรอ
  - Heal Update บทความเกี่ยวกับการรักษาอาการเจ็บป่วย เช่น นอนไม่หลับ โดยการฝึก มวยไทย
  - Clinic Q&A ตอบคำถามข้อสงสัยจากผู้อ่าน โดยคุณหมอ
  - Nutrition บทความสำหรับบำรุงสุขภาพ
  - Food Stuff ข้อแนะนำเรื่องการดูแลเรื่องอาหารในระหว่างฝึก
  - Medicine Use การใช้ยาที่ถูกต้องและไม่ถูกต้องระหว่างการฝึก
  - Massage การนวดรักษาของมวยไทย
6. **Comic** การ์ตูน 8 ช่องที่จะลงทุกฉบับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ขั้นตอนการทำงาน

กำหนด Concept ด้าน Art direction

จะมีลักษณะเป็นนิตยสารกีฬาที่มี Look อินเตอร์ ตามลักษณะบุคลิกของกลุ่มเป้าหมายของ นิตยสาร สีสันโดยรวมจัดจ้านตามแบบลักษณะเฉพาะของมวยไทย

Grid

Grid จะมีลักษณะสัมพันธ์หน้าคู่ ที่ออกแบบให้มีลักษณะ Balance และดูแข็งแรงมีวินัย และไม่ ให้อึดแอ่งเกินไป โดยการใช้รูปวงกลม วงรีเข้าไปเบรกบ้าง

Logo

หัวนิตยสาร MUAYTHAI ออกแบบให้มีลักษณะสนุกสนานผสมกลิ่นไทย ตัวหนังสือด้านใน ใช้สีคำล้อมด้วยขอบสีเหลืองที่แสดงถึงพลังงานเหลือเฟือของมวยไทย และมีส่วนที่แสดงชั้นหนาลงไป เป็นสีแดงและน้ำเงิน ซึ่งเป็นสีแสดงมุมแดงและน้ำเงินของการต่อสู้ของมวยไทย

ภาพประกอบที่ 6 ตัวอย่างการออกแบบหัวหนังสือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อลัมน์ ใช้ตัวอักษรที่คัดมาจาก Font Narkisim ซ้อนล่างด้วยกรอบรูปวงรี เพื่อเพิ่มความอ่อนช้อยไปเบรกับลักษณะกริดที่เป็นเหลี่ยมมาก ๆ ส่วนของตัวอักษรเป็นสีขาว แต่ส่วนรูปซ้อนล่างจะเปลี่ยนสีไปตามความเหมาะสมในการประกอบกับภาพในแต่ละฉบับ

ภาพประกอบที่ 7 ตัวอย่างการออกแบบหัวข้อลัมน์

ปกหนังสือ

ในด้านหน้าปกของนิตยสาร จะมีหัวข้อหนังสืออยู่มุมบน มีภาพพื้นหลักเป็นภาพที่เป็นscoopหลัก และจะมีภาพในวงกลมเล็ก ๆ เป็นภาพในคอลัมน์พิเศษที่น่าสนใจเพื่อดึงดูดผู้ซื้อด้วยอีกทางหนึ่ง มีตัวหนังสือโปรยถึงคอลัมน์สำคัญในเล่ม

Typeface

ใช้ Font ทั้งหมด 7 แบบ

1. Narkisim ใช้เป็น Font สำหรับโปรยหัวเรื่องภาษาอังกฤษ , ชื่อหัวข้อลัมน์

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ

/ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 ! @ # \$ % ^ & ? () {} []

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. Arial Black ใช้เป็น Font สำหรับโปรยหัวเรื่องภาษาอังกฤษ
A B C D E F G H I J K L M N O P Q
R S T U V W X Y Z
/ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 ! @ # \$ % ^ & ? ( ) { } []
3. DB Erawan ใช้เป็น Font สำหรับโปรยหัวเรื่องภาษาไทย
4. DB Patpong ใช้เป็น Font สำหรับโปรยหัวเรื่องภาษาไทย
5. JS Amphan ใช้เป็น Font สำหรับโปรยหัวเรื่องภาษาไทย
6. DB Fongnam ใช้เป็น Font สำหรับ Text ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ Size : 14 Point และ
 Leading : 14 Point
7. DB Pradit ใช้เป็น Font สำหรับ Text ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ Size : 14 Point และ
 Leading : 14 Point

หน้าโฆษณา

หน้าโฆษณาจะเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่กำหนดสีหน้าหลัก หรือหน้าหลักจะเป็นตัวควบคุมสีหน้าโฆษณาที่จะนำมาลง เนื่องจาก Grid ทั้งหมดลักษณะสัมพันธ์หน้าคู่ สีของหน้าคู่ใด ๆ นั้นจึงต้องสัมพันธ์กันเสมอ

เลขหน้า

เลขหน้าจะคัดแปลงมาจาก หัวหนังสือ โดยคัดลอกทอนรายละเอียดลงมาเป็นสีเดียว และต่อเพิ่มท้ายด้วยหมายเลขหน้า จะวางไว้บริเวณมุมล่างของแต่ละหน้า หน้าขาวชัดเจน หน้าซ้ายชัดเจน ส่วนสีสันจะเปลี่ยนแปลงไปตามความเหมาะสมกับพื้นที่ไปปรากฏอยู่

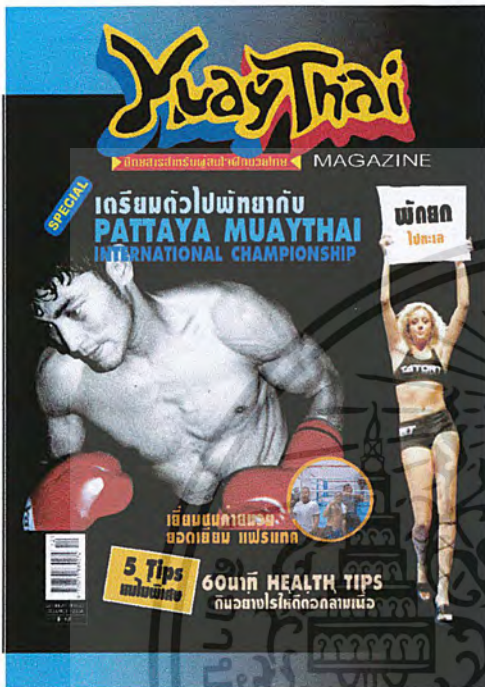

ภาพประกอบที่ 8 ตัวอย่างการออกแบบเลขหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานสำเร็จ

ภาพประกอบที่ 9 หน้าปกนิตยสาร

ภาพประกอบที่ 10 ปกใน คู่กับ หน้าContentsและEditor

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This collage features several pages from the 'What's New' magazine. The top left page is titled 'WHAT'S NEW' and 'THE LEGEND CHAMPION', featuring a portrait of a man. To its right is a page for 'Lanna Camp INTER' with a photo of a man in a boxing ring. Further right is a 'REALITY PROGRAM TV' section with a list of shows and their times. Below these are pages for 'มวยไทยUSA' (Muay Thai USA) and 'มวยไทย PATAYA ..' (Muay Thai Pataya). The bottom right page is titled 'รวมเด็กมวยไทย' (Muay Thai Kids) and features a photo of a young boy. The collage also includes social media icons for 'in' and 'out'.

ภาพประกอบที่ 11 คู่หน้าของคอลัมน์ What's New

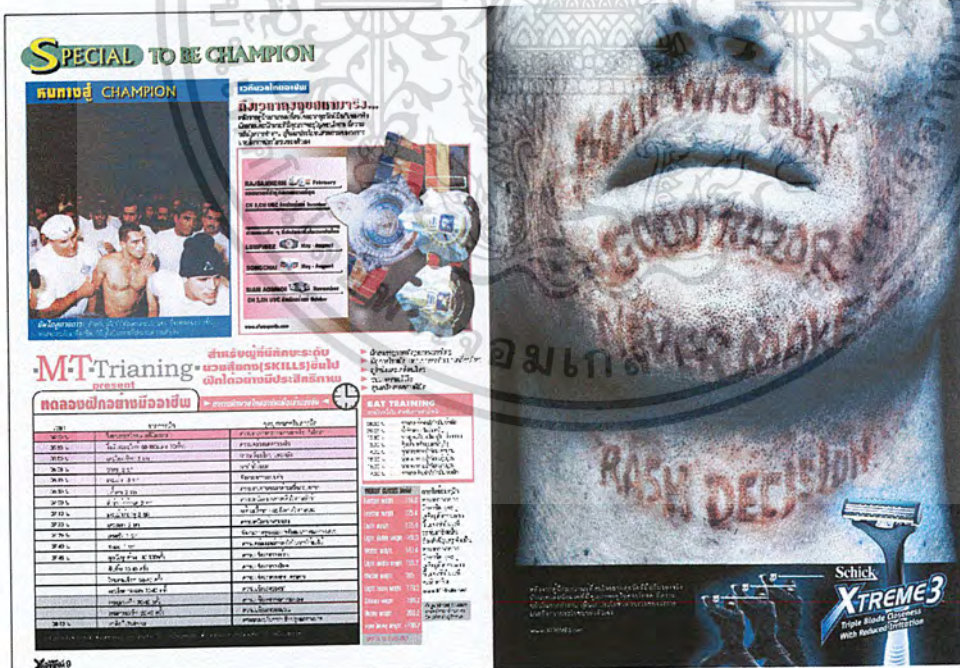
This is a large advertisement for 'Quality Camp' Muay Thai training. The central focus is a fighter wearing a 'Fairtex' Muay Thai belt. The text 'Quality Camp' is at the top left, and 'Fairtex' is prominently displayed. Below the fighter, there are several text boxes and images. One box on the right is titled 'คลาสเรียนมวย-ศอกเตะ' (Muay Thai and Kickboxing Class) and lists details about the classes. Another box below it is titled 'ฝึกมวย Professional' (Professional Muay Thai Training) and lists details about the training sessions. At the bottom, there is a 'General Training' schedule for Monday, Tuesday, and Saturday-Sunday. The background features a large, stylized 'มวยไทย' (Muay Thai) watermark.

ภาพประกอบที่ 12 คู่หน้าของคอลัมน์ Quality Camp

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 13 คู่หน้าของคอลัมน์ New Product คู่กับหน้าโฆษณา

ภาพประกอบที่ 14 คู่หน้าของคอลัมน์ Special

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 15 คู่หน้าของคอลัมน์ Trainer Clinic กับ Comic

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทสรุป

สรุปผล

1. สิ่งที่สำคัญที่สุดในการออกแบบสร้างนิตยสาร คืองานออกแบบจะต้องตรงตามรสนิยมความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย
2. นิตยสารที่มีจำหน่ายในท้องตลาดทั่วไปแม้มีเนื้อหาใกล้เคียงกัน แต่หากพิจารณาที่งานออกแบบตั้งแต่ปกก็จะสังเกตเห็นได้ว่ากลุ่มเป้าหมายคนละกลุ่มรสนิยมกัน
3. งานจัดการออกแบบหลังจากวางโครงร่างนิตยสารแล้ว คือการจัดการกับภาพและเนื้อหา(Lay out)ให้อยู่ใน Grid ที่วางไว้ในตอนแรกให้สวยงาม

ข้อเสนอแนะ

1. แนวทางการออกแบบนิตยสารควรมีความสัมพันธ์กับเรื่องที่จะนำเสนอ
2. ข้อมูลที่อยู่ในนิตยสารควรมีความใหม่อยู่ตลอดเวลา ตรงกับความต้องการของผู้อ่าน
3. ในนิตยสารแต่ละเล่มควรมี concept ของแต่ละเล่ม แล้วคุมด้วย Theme ของนิตยสารอีกที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กุลวดี พรหมบุตร. การออกแบบนิตยสารเกี่ยวกับศิลปะ+hink, ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต, ภาควิชานิเทศ
 ศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2544
- พิเชษฐ์ เรือนอินทร์. นิตยสารมวยสยาม, กีฬานการพิมพ์; สยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด(มหาชน), 2546
- สยามสปอร์ต ซินดิเคท. นิตยสารมวยโลก(น็อกเอาท์ฉบับ). ๑1005, กีฬานการพิมพ์ ; สยามสปอร์ต ซินดิ
 เคท จำกัด(มหาชน), 2546
- Bruce Richi, Men's Health Magazine, vol 244, Sysney ; Murdoch Publishing, 2003
- Todd Hester, MARTIAL ARTS LEGENDS Magazine, vol 3262, New York ; Grappling Press, 2003
- www.fairtexbkk.com
- www.muaythai2000.com
- www.muaythaiLanna.com
- www.siamsport.co.th
- www.sportforum.co.th

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นางสาวสุกัลยา ปะกัง เกิดเมื่อวันที่ 17 เดือนมีนาคม พ.ศ.2524 โดยมีคุณยาย(ผู้)เป็นหมอตำแย จำเป็น ที่บ้านไม้หลังยาวยกพื้นสูงที่ จ. นครราชสีมา เดิมโตมาด้วยน้ำพักน้ำแรงของพ่อ(สกลิต)ที่เป็นอดีต นักมวยเข้าทองที่ผันตัวเปลี่ยนทดลองในหลายอาชีพเพื่อเลี้ยงดูครอบครัว และผ่านการอบรมบ่มไม้เรียน มาโดยแม่(นวลจันทร์)ผู้เห็นความสำคัญของการเรียนที่แม่ไม่เคยได้รับโอกาส มีพี่น้องเป็นที่สาวหนึ่ง คน(อ.จรรุวรรณ)ผู้ที่ใช้โอกาสที่มีอยู่ในมือ ได้คุ้มค่ามาก ข้าพเจ้าจบการศึกษาชั้นมัธยมจากโรงเรียนศร นารีวิทยา โรงเรียนสตรีประจำจังหวัดนครราชสีมา แผนกวิทยาศาสตร์คณิตศาสตร์ เคยคิดเข้มกัลยา โมเป็นคณะกรรมการนักเรียน และเคยได้เหรียญเงิน โครงการวิทยาศาสตร์ประเภทประดิษฐ์ แล้วเบน เข้มมาเรียนทางเกียตศิลป์เพื่อค้นหาconflictใหม่ ท่ามกลางการพยายามเข้าใจของครอบครัว ที่ภาควิชา นิเทศศิลป์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งมีให้เลือกถึง 3 สาขา ที่ว่าไม่ได้ ว่าสังกัดสาขาใดแล้วจะปิดประตูตายห้ามไปเรียนรู้กับอีกสาขาที่เหลือ และแม่เมื่อข้าพเจ้าจบการศึกษา ไปแล้วจะไม่ได้ไปประกอบอาชีพตามสาขาตรงที่เรียนมา แต่อาจจะเป็นงานเกี่ยวกับด้วยการสื่อสาร อย่างมีศิลปะและเหตุผล ที่จะสามารถใช้ความรู้ที่ได้เรียนรู้มาทั้ง โดยตรงและ โดยอ้อมไปใช้ได้ อันจะเป็น เพียงหนึ่งในการขับเคลื่อน ที่จะป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้